

పువ్వులు:
దేవుని చిరునవ్వులు

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక, నవంబరు 1999

ఒక సవరణ: 9 వ పుటలో

పై పువ్వుకు శ్రీమాత ఇచ్చిన సంకేతార్థము మరియు ఇతర వివరములు 9 వ పుటలో తప్పుగా ముద్రించబడినవి. ఒప్పైన వివరములు ఈ దిగువన ఇవ్వబడినవి. గమనించ ప్రార్థన.

ఆశీర్వాదములు

స్వచ్ఛము, అసంఖ్యాకము, అనంతము

Common name: Pincushions   Botanical name: *Scabiosa atropurpurea*

పువ్వులు:
దేవుని చిరునవ్వులు

విరులు:
సౌందర్యపు సిరులు ప్రేమ ఝురులు
సమర్పణాభావ లాహరులు

ప్రసూనాలు:
ప్రకృతి సమర్పించే ప్రేమ వికసిత
సౌందర్య నిధానాలు

నీవు యింకో మెట్టు పైకెక్కి తనంత తానుగా గులాబి పువ్వు చేసే అద్భుతమైన లీలను యిచ్ఛాపూర్వకంగా చేయ్. అప్పుడా సౌందర్య సమారాధాన మరింత అద్భుతమవుతుంది.

శ్రీమాత

*

అతిమానస శిఖరానికి చేరుటకై ఆకాంక్షతో కలలుగనే మానవుడా, వీక్షించుము విరిబాలలను దీక్షతోడ వాంఛ లేక ఆమె చేయు అర్పణంబు కాంక్షతోడ సేయగలవు నీవెప్పుడు.

ఫ్రీడ్‌రిచ్ ఫాన్ స్కిల్లర్

ఓ దేవ!

చిత్రముగ ఈ సుమములందు
ఏదో మంత్రశక్తిని సమకూర్చినావు నీవు,
అందువలననే ఆ సుమబాల లెపుడు
కీర్తించుచుంద్రు నీ ఏకాంత సన్నిధిని గూర్చి
పుష్పహాసుడవగు నీదు హాసములను
ఎపుడు గొనివచ్చి మాకు అర్పింత్రు విభుడ

శ్రీమాత

ఆనందపు దరహాసము దాగియుండు సర్వంబున
తరుసారము ప్రవహించును జీవాయువైన వాయువుగా
చిత్రవర్ణ వైభవములు పర్ణములై భాసించును పుష్పములై వికసించును.

శ్రీఅరవిందులు

పువ్వుల గూర్చి శ్రీమాత

∴

పుష్పహాసునికి పుష్పాంజలి

శుద్ధ చైత్యపురుష చైతన్యం పుష్పానికి జన్మతః సిద్ధించింది. అందువల్ల మీరు నాకు సమర్పించినపుడు ఆ పుష్పాల స్థితి మీ పరిస్థితిని సూచిస్తుంది. కొందరు అప్పుడే వికసించిన పుష్పాన్ని నాకు సమర్పించటంలో కృతకృత్యులు కాలేరు. వారు పసివాడని పుష్పాన్ని తీసుకున్నా వారి చేతుల్లో అది నలిగి తునిగి పోతుంది. కొందరు ఎప్పుడూ వికసిత పుష్పాలనే తెచ్చి అందిస్తారు. వారి చేతుల్లో వాడిన పూలైనా క్రొత్త శక్తిని పుంజుకుంటాయి! నా ఆకాంక్ష గాఢమైనదైతే నీవర్పించిన పుష్పాలు పసివాడకుండా వుంటాయి. నీవు కుశాగ్ర బుద్ధివయితే నేను పువ్వుల ద్వారా అందించే సందేశాన్ని గ్రహింపగలుగుతావు. పువ్వుల్ని అందించే టప్పుడు మీకు నేను చైతన్య స్థితుల్ని ప్రసాదిస్తున్నాను. పుష్పాలు ఎప్పుడూ నా భావ వాహికలు. అవి మీ మీద ప్రభావం చూపుతాయా లేదా అనేది మీ యొక్క స్వీకృత శక్తి మీద ఆధారపడి వుంది.

మూలం: శ్రీమాత

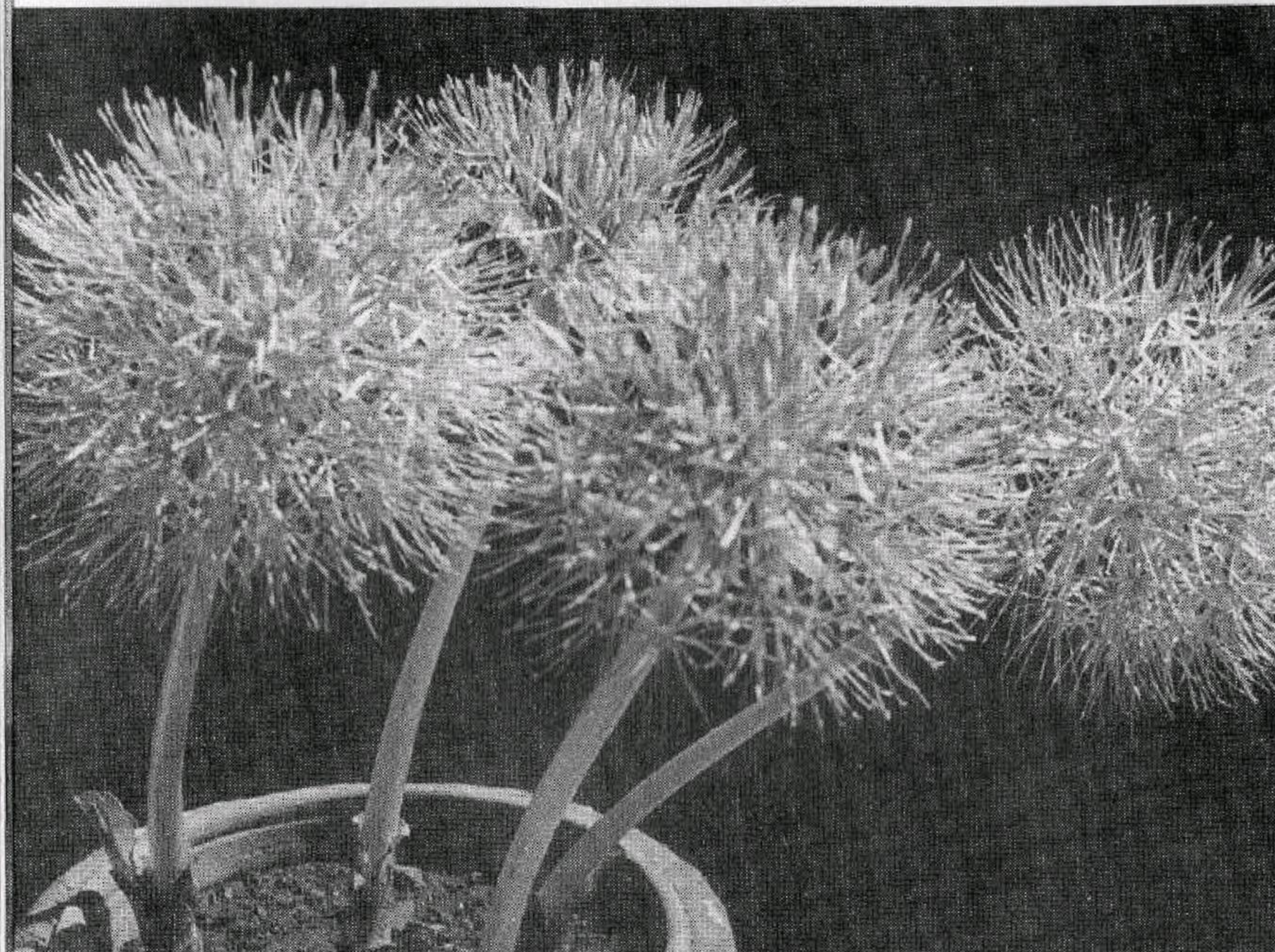
భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

పూవులూ ఆశీస్సులూ

"ఇలా చూడండి! ఇక్కడ పూలూ, ఆశీస్సులూ వున్నాయి. ఇక్కడ ప్రేమమయుని దరహాసాలున్నాయి. ఆ ప్రేమమయుని ప్రేమను పొందడానికి ఎట్టి అర్హతలూ, ఆంక్షలూ లేవు. నిరంతరంగా సాగే ఆ ప్రేమప్రవాహం అపార కరుణతో అందరినీ పునీతం చేస్తుంది. అది తానిచ్చిన అద్భుతమైన కానుకల్ని తిరిగి తీసుకోదు."

ఊర్ధ్వంగా చాచిన బాహువులతో ముఖంలో వెలిగే ఆనంద తన్మయ ముద్రతో శ్రీమాత తన ప్రేమ హిమపాతాన్ని నిరంతరం జగతిపై కురిపిస్తున్నది.

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

ఎరుపరంగుతో పెద్ద బంతివంటి పూవు—

అతిమానసావిర్భావము

భూమిపై అతిమానసావతరణము ఇక ఒట్టి వాగ్దానమే కాదు. నిజమైన వార్త. కల

కాదు యథార్థము

Common name: Blood Lily Botanical name: *Haemanthus multiflows*

భూమిపై అతిమానసపు అజరామరత్వము
ఇది సిద్ధింపవలసి యున్నది.

సాధారణ నామము: సదా స్థాయి శాస్త్రీయ నామము: *Helichrysum bracteatum*

సౌందర్యమంటే

భావ ప్రపంచంలో సత్యానికి విలువివ్వక పోవటమెంత ఘోర తప్పి దమో అనేక రూపాలతో నిండియున్న ఈ ప్రపంచంలో సౌందర్యానికి విలువివ్వక పోవటం, అంత తప్పిదం

పరమేశ్వరుడికి ప్రకృతి సమర్పించే ఆరాధనా విశేషమే సౌందర్యం. ఆకారాన్ని స్వీకరించిన భగవంతుని యొక్క పరిభాషే సౌందర్యం. అవగాహన ద్వారా, అభివ్యక్తి ద్వారా బహిరంగంలోకి అనువదింపబడని దివ్యాత్మ చైతన్యం అసంపూర్ణమే అవుతుంది.

భగవంతుని మిగతా వ్యక్తస్వరూపాల్లాగా నిజమైన సౌంద ర్యాన్ని దర్శనం చేయటం గానీ, అవగాహన చేసుకోవటం గానీ చాలా కష్టసాధ్యమైన విషయం. ఇలాంటి దర్శనానికీ, ఆనందానుభూతిని పొందడానికీ ఎంత వ్యక్తిత్వం కావాలో అంత నిష్పాక్షికతా, నిరహం కారమూ కావాలి. పవిత్ర సౌందర్యం విశ్వజనీనమైనది. కనుక దానిని దర్శించడానికీ, అవగాహన చేసుకోడానికీ విశ్వజనీన దృష్టి కావాలి.

ఓ సౌందర్య దేవతా, నీవు లేకుండా ప్రేమ పరిపూర్ణం కాదు. నీవు ప్రేమ అలంకరించుకునే అమూల్యాభరణానివి. నీవు ప్రేమ యొక్క దివ్య దరహాసాలన్నిటిలో పరమ సుందరమైన దానివి.

నీ గురించి తమకన్నీ తెలుసుననుకునే అహంకారులు భావిం చినట్లు నీవు ఏదో ఒక సజీవ స్వరూపానికి మాత్రమే పరిమితం కావు. నిన్ను ప్రతి రూపంలోనూ మేల్కొల్పటం, ప్రకాశింప జేయటం తప్పక సాధ్యమే. అయితే నీ అంతర్ రహస్యాన్ని దర్శించిన వాడు మాత్రమే అది చేయగలుగుతాడు.

ఓ సౌందర్యాధి దేవతా, నీ తత్త్వాన్ని పూర్తిగా అర్థం చేసుకునే అవగాహనా శక్తిని నీవే ప్రసాదించు. ఆ శక్తిని నేనెప్పుడూ పోగొట్టుకోకుండా ప్రేమాధిదేవత యొక్క పరిపూర్ణ మాధుర్యాను భూతిగా నిన్ను నాలో నిలుపుకుంటాను.

*

దివ్యాత్మ భౌతిక కక్ష్యలో సౌందర్యం ద్వారా, మానసిక కక్ష్యలో విజ్ఞానం ద్వారా, ప్రాణిక కక్ష్యలో శక్తి ద్వారా, చైత్యపురుష కక్ష్యలో ప్రేమ ద్వారా తనను తాను వ్యక్తం చేసుకుంటాడు.

మనలో ఔన్నత్యం పెరిగే కొద్దీ మనలో పై నాలుగు అంశాలు కలసిపోయి ఏక చైతన్యంగా రూపొంది, ప్రేమమయమై, ఉజ్వలమై, శక్తివంతమై, సౌందర్యవంతమై, సర్వాన్ని తనలో ఐక్యం చేసుకుని సర్వవ్యాపకమవటం దర్శిస్తాము.

*

భౌతిక ప్రపంచంలో దివ్యాత్మను అన్నిటికంటే ఉత్కృష్టంగా సౌందర్యం వ్యక్తం చేస్తుంది. భౌతిక ప్రపంచం రూపాలకు సంబంధించినదయితే, సౌందర్యం పరిపూర్ణతకు చెందినది. సౌందర్యం నిత్యుణ్ణి వ్యాఖ్యానిస్తుంది. వివరిస్తుంది; అభివ్యక్తం చేస్తుంది. సర్వవ్యక్త ప్రకృతిని రూపాల పరిపూర్ణత ద్వారా, మనోహరమైన కూర్పు ద్వారా, ఉదాత్త పథం వైపు నడిపించే ఆదర్శభావన ద్వారా, నిత్యుడైన పరమేశ్వరుడితో అనుసంధానం చేయుటయే సౌందర్యం నిర్వహించే పాత్ర

*

ఈ యోగం ఆచరించడానికి ప్రతివ్యక్తికీ కనీసం కొంతైనా సౌందర్య దృష్టి వుండాలి. అలా వుండకపోతే అతడు బౌతిక ప్రపంచంలోని అతి ముఖ్యమైన అంశాల్లో ఒక దానిని విస్మరిస్తున్నాడు.

సౌందర్యమంటే ఇదే, ఈ ఆత్మాభిమాన భావాన్ని నేనెంతో సున్నితంగా గమనిస్తూ వుంటాను. అది నన్ను ఎంతగానో కదలించి ఎప్పుడూ ఒక గొప్ప గౌరవభావాన్ని నాలో స్పందింప జేస్తుంది.

అవును, ఆ ఆత్మసౌందర్యం, ఈ ఆత్మాభిమానం, ఏకత్వాన్ని దర్శించగలిగిన, పూర్ణయోగానుభూతి, ముఖంలో వ్యక్తమవుతాయి! ఆత్మ బౌతికంగా వ్యక్తమయితే దానికి ఆత్మగౌరవమూ, సౌందర్యమూ, పూజనీయ స్థితిలో కలిగే దర్పమూ కలుగుతాయి. అప్పుడు ప్రత్యేకంగా చెప్పుకోదగిన సౌందర్యాంశామేదీ లేని వస్తువులు కూడా ఒక శాశ్వత సౌందర్య భావన సంతరించుకుంటుంది.

*

ప్రకృతి ప్రసాదించే ఆనందమే అందం

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

పుష్పాలు సౌందర్యావిష్కరణ చేస్తాయి

దైవము భౌతిక కక్ష్యలో తనను తాను సౌందర్యం ద్వారా అభివ్యక్తం జేసికొనును.

పద్మపుష్కర (Iris) పువ్వులు:

* **"సౌందర్యాతిశయం"** ను సూచిస్తాయి.

"పరిపూర్ణతతో మనసుదోచే మధుర సౌందర్యం"

ఉదయప్రభ: పెద్ద మేజంటా రంగు పువ్వులు.

* **"అందం ప్రసాదించే ఆనందం"** ను సూచిస్తాయి.

"ప్రకృతి ప్రసాదించే ఆనందమే అందం"

జపనీస్ ఫ్లవరింగ్ ఛెర్రీ: లేతపింకురంగుల పువ్వులు. వసంత ఋతువులో చెట్టును కప్పివేస్తాయి.

* **"సౌందర్య దరహాసం"** ను సూచిస్తాయి.

"ప్రకృతి తన సౌందర్యానికి ఆనందపడుతుంది"

ఎడెలెవైస్: నక్షత్రాలవంటి తెల్ల పూలగుత్తులు.

* **"ఆత్మ సౌందర్యం"** ను అభివ్యక్త పరుస్తయి.

"స్వచ్ఛమైన ధవళ వర్ణం, మాధుర్యం, స్వచ్ఛత"

— ఏదో దివ్యలోకం నుంచి దిగొచ్చినట్లు కన్పిస్తావు!

Camella japanica: పొదలమీద పూసే పంచరంగుల పువ్వులు.

* **"అచల సౌందర్యం"** ను అభివ్యక్త పరుస్తయి.

"అవినాశమైన అపూర్వ సౌందర్యంలో కూర్పు చేయబడ్డావు"

Flowers Paeonia (Peony): పొదలమీద విరివిగా పూసే పంచరంగుల పువ్వులు.

* **"కళాసౌందర్యం"** ను సూచిస్తయి.

"తన సౌందర్యాన్ని చాటుతూ తనను ధ్యానం చేసే అవకాశం కల్గిస్తుంది."

హవాయి మందార: పెద్ద సాల్మన్ పింకురంగు, పింకు కేంద్రంగల పువ్వులు.

* "అతిమానస ప్రేమయొక్క సౌందర్యం"
ను సూచిస్తయి

"తన ఉన్నత కక్ష్యలో జీవించడానికి మనల్ని ఆహ్వానిస్తుంది"

సాల్మన్ రంగు 'Confidence' గులాబీల సందేశము

* "విభుని సేవకొరకు తనదు సౌందర్యము నర్పించును"

"అనితర సౌందర్య గరిమ తనను చేరి ఆశ్రయింప
సేవాభావము వీడదు విభుని దాస్యమెపుడు విడదు"

Narcissus పువ్వులు: క్రీం రంగు రేకలు, బూరాలాంటి నారింజ రంగు కప్పు ఆకారము

* "అతిమానస సిద్ధిని కాంక్షించే సౌందర్యం"

"చాలదు సౌందర్య గరిమ రావలె దివ్యత్వ మహిమ"

Cottleya (ఆర్కిడ్) పువ్వుల సంకేతార్థము:

* "దివ్యసాంగత్యంలో భవ్యసౌందర్యం"

"భౌతిక ప్రపంచంలో దివ్యవైభవం వ్యక్తమైతే సర్వం అత్యద్భుత విలాసమవుతుంది"

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

---

* శ్రీమాత సెలవిచ్చిన సంకేతార్థములు, వ్యాఖ్యలు కొటేషనుల లలో ఉన్నవి.

నిత్యజీవితంలో సౌందర్యం

సర్వవస్తుజాలం మాటున ఒక దివ్యసౌందర్యమూ ఒక మాధురీ మయమైన పరిపూర్ణతా దాగివున్నది. మనం దానితో పరిచయమేర్పరచుకోవాలి. దానినే వ్యక్తం చేయాలి.

*

ప్రతి విషయంలోనూ, అన్ని తావుల్లోనూ, ప్రతి (మానవతా) సంబంధంలోనూ సర్వాన్ని తనలో ఐక్యం చేసుకునే లయాత్మక గమనంలోని సత్యాన్ని అభివ్యక్తం చేయాలి. ప్రతి విన్యాసమూ, సౌందర్యం యొక్క మాధుర్యం యొక్క అభివ్యక్తి కావాలి. నైపుణ్యం కళ కాలేదు. కౌశలం కూడా కళ కాలేదు. మానవ అస్థిత్వంలోని వివిధ విన్యాసాల్లోని సజీవ మాధుర్యాన్నీ, సౌందర్యాన్నీ వ్యక్తం చేయటమే కళ. మన లోకంలోని సౌందర్య మాధుర్యాల అభివ్యక్తి భగవదానుభూతిలో ఒక భాగమవుతుంది. బహుశః ఇది అత్యుత్తమమైన భాగం అవుతుంది కూడా.

*

సౌందర్యమే నీ నిత్యాదర్శమగు గాక.

ఆత్మ సౌందర్యము

అనుభావ సౌందర్యము

భావసౌందర్యము

క్రియా సౌందర్యము

కర్మాచరణ సౌందర్యము

నీ చేతులలో రూపుదిద్దుకొనేదేదీ శుద్ధమైన దివ్యమాధురీ సౌందర్యానికి అభివ్యక్తి కాకుండా వుండరాదు.

భగవానుని అభయం నీకెప్పుడూ వుంటుంది.

*

బాలునికి విద్యాభ్యాస కాలంలో అర్థం చేసుకునే సామర్థ్యం పెరిగే కొద్దీ కళాత్మకమైన అభిరుచికి, సంస్కరించబడిన శక్తినీ, నిర్దుష్టత్వాన్నీ జోడించడం నేర్పాలి. ప్రకృతిలోగానీ, మానవ ప్రకృతిలోగానీ వున్న సౌందర్యవంతమైన, ఉన్నతమైన, ఆరోగ్యవంతమైన ఉదాత్త అంశాన్ని

ప్రేమించటం అభ్యాసం చేయించాలి. ఈ విధంగా సౌందర్యారాధనను అభ్యాసం చేయిస్తే అది అతన్ని అధోగతిపాలు కాకుండా కాపాడుతుంది.

*

సౌందర్యాన్ని తిరస్కరించటమంటే తన కార్యాన్ని సఫలం చేసుకోడానికి అసురుడు ప్రయోగించే అతి ఘోరాయుధమన్న మాట. అదే భారతదేశ వినాశానానికి కారణమైంది. *భగవంతుడు చైత్యపురుష కక్ష్యలో ప్రేమగానూ, మానసిక కక్ష్యలో విజ్ఞానంగానూ, ప్రాణిక కక్ష్యలో శక్తిగానూ, భౌతిక కక్ష్యలో సౌందర్యంగానూ వ్యక్తమవుతాడు.*

నీవు సౌందర్యాన్ని నిరాకరిస్తున్నావంటే భౌతిక పదార్థంలో భగవంతుడు వ్యక్తమవుతాడన్న విషయాన్ని తృణీకరించి అసురుడికి ఒప్పజెప్పుతున్నావన్న మాట.

*

నిష్కళంక సౌందర్యదృష్టి అమోఘమైన పవిత్రీకరణ (సంశుద్ధి) వల్ల మాత్రమే సిద్ధిస్తుంది.

*

ఇప్పటి మానవ శరీర యథాతథ స్వరూప వైఖరిని, ఆదర్శ సౌందర్యంతో పోలిస్తే, చాలా తక్కువమంది మాత్రమే ఆ పరీక్షలో నెగ్గుతారన్న విషయం స్పష్టమవుతుంది. దగ్గర దగ్గర ప్రతివారి శరీరంలోనూ సమస్సమ విభాగత్వం లోపించటం వల్ల ఏదో అసమానత్వమూ, అపరిపూర్ణతా గోచరిస్తుంది. దీనిని చూడడానికి అలవాటుపడ్డాము గనుక గమనించ లేకపోతున్నాము. ఉత్తమ సౌందర్య ప్రమాణాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని చూస్తే ఈ విషయం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది.

పరిపూర్ణ సౌందర్యంగల శరీరంతో పోల్చడానికి ఏ శరీరమూ పనికిరాదు. ఈ అసమానత్వానికి సహస్ర కారణాలున్నా దానిని నివారించే ఔషదం మటుకు ఒక్కటే. మానవుడి సత్తలోనికి (సౌందర్య) ప్రేరణమూ, నిజమైన సౌందర్య భావననూ ప్రవేశపెట్టాలి. అప్పుడు అపురూప సౌందర్యం మానవ శరీర జీవకణాలను ప్రభావితం చేసి, శరీరానికి సౌందర్యాన్ని వ్యక్తంచేసే సామర్థ్యాన్నిస్తుంది. ఈ విషయం ఇప్పటికీ మన ఎఱుకకు రాలేదు.

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

ప్రేమ అనగా ఏమి?

భక్తుడు భగవంతునితో తాదాత్మ్యము చెందినపుడు పొందే పరవశమే ప్రేమయొక్క మూలస్వరూపము. ఐక్యమైనప్పుడు పొందే ఆనందానుభూతియే దాని పరమావధి. ఈ ప్రేమ సృష్టియందెల్లెడలా వివిధ స్థాయిలలో లౌకికప్రేమకు, దివ్యప్రేమకు మధ్య శ్రేణులలో వ్యాపించి వుంటుంది.

ప్రథమముగా స్వచ్ఛమైన ప్రారంభదశనుండి, ప్రేమలో రెండు రకముల ప్రక్రియలుంటాయి. ఈ రెండు ఐక్యత కోసం తపించే పరస్పర సంబంధముగల స్థితులు. ఒక ప్రక్క అత్యున్నతమైన ఆకర్షణశక్తి. రెండవప్రక్క పూర్తిగా స్వార్థత్యాగాన్ని కోరే నిరోధించలేని ఆవశ్యకత. ప్రతి వ్యక్తిగత చైతన్యము దాని ప్రారంభదశనుండి విడిపోయినపుడు ప్రేమ తప్ప ఏ యితర కదలిక ఈ అగాధమునకు వారిధి కట్టజాలదు.

ఈ విధంగా విశ్వములోకి పంపించబడిన అంశము అచేతనామయమై పోయింది. దానిని తిరిగి పునర్వ్యవస్థీకరించేందుకే ఒక మహాశక్తిని-దివ్యప్రేమను పంపించి సృష్టిలో నిక్షేపించటం జరిగింది.

అప్పుడు అది అక్కడి అచేతనాంధకారములను చూసింది. అగాధమైన ఆ నిశ యొక్క అంతరంగములో స్థాపితమైంది. తత్ఫలితంగా పరిణామ కార్యక్రమము ప్రారంభమైంది. అచేతనము మెల్లి మెల్లిగా జాగృతమై, జడపదార్థముతో మొదలై తన ప్రస్థానమును కొనసాగించింది. మనం ప్రకృతిలో చూస్తున్న సమస్త కార్యకలాపములకు మూలకారణము ఆ ప్రేమయే. ప్రకృతిలో కలిగే సంచలనములన్నీ దాని విన్యాసములే. వృక్షజాతిలో మనకిది చాల స్పష్టంగా కనపడుతుంది. గాలికోసం వెలుతురుకోసం చోటుకోసం చెట్లు చేసే అన్వేషణ, పెరిగి విస్తరించుటకై అవి పడే తపన కూడా ప్రేమయొక్క స్వరూపములే. పుష్పములు వికసించి వాటి సౌందర్య సౌరభములను వెదజల్లుటకూడా ప్రేమయొక్క వితరణమే. జంతువులలో దాని రూపం మనకి చాలా స్పష్టంగా కనపడుతుంది. ఆకలి దప్పికలు, వస్తువుల సేకరణ, సంతానాభిలాష మొదలగు కోరికలు కూడా ప్రేమయొక్క అభివ్యక్తియే. ఉన్నతశ్రేణి ప్రాణులలో, యిది స్త్రీ జాతిలో, తమ సంతతికై

స్వార్థత్యాగముతో కూడిన అభిమానముగా కనిపిస్తుంది. యిలా క్రమ ముగా, మానవజాతి వరకూ వస్తే యీ ప్రేమ విజయవంతమై మానసిక చైతన్యముగా మార్పు చెంది, అత్యున్నత స్థానాన్ని పొందుతుంది. యిక్కడ దీని స్థితి, యిచ్ఛాపూర్వకమైనది, స్మృత్యానుసారంగాను ఉంటుంది....

దివ్యత్వమునకు సంబందించిన ప్రేమ, తక్కిన విధములైన ప్రేమకలవారికి అయోమయంగా వుంటుంది. ఎందువల్లనంటే, అట్టి ప్రేమ, అల్పత్వముతోనూ, స్వాభిమానముతోనూ, అజ్ఞానాంధకారము తోనూ కూడుకుని వుంటుంది. అది నిరంతరము, అధికారము కోసము, ఆధిపత్యము కోసము బేరములాడుతూ, పెనుగులాడుతూ వుంటుంది. ఉన్నతమైన వ్యక్తులలో కూడా, ప్రేమరూపము అపార్థాల తోనూ, క్రోధప్రవృత్తితోనూ, సరిగా అర్థము చేసుకోలేని పరిస్థితి లోనూ మిళితమై వుంటుంది.

యింతేకాక, ప్రతివ్యక్తి తాను దేనియందు గాఢమైన ప్రేమాభి మానములు కలిగి వుంటాడో దాని ప్రతిబింబంగా పరిణమిస్తాడు. అందుచేత నీవు 'దివ్యత్వము' ను పొందవలెనన్నచో దేవునినే ప్రేమించుము. దివ్యత్వములో పరస్పరాధారమైన ప్రేమానుభూతి పెరిగి, అనిర్వచనీయమైన ఆనందమును పొందిన వారే తక్కిన విధములైన ప్రేమానురక్తులు, ఎంతటి సారవిహీనమైన అల్పమైన స్థితిలో వున్నారో తెలుసుకోగలుగుతారు. అయితే యీ స్థితిని సాధించాలంటే తీవ్రమైన క్రమశిక్షణ కావలసి వుంటుంది. ఎంతటి కఠినమైన పరిస్థితినైనా భరిం చడానికి సిద్ధపడవలసి వుంటుంది. అప్పుడే, మనము అనిర్వచనీయ మైన ఆనందాన్ని పొందే స్థితికి జేరుకోగలుగుతాము.

ఈ భూమిపైన, అటువంటి అద్భుతమైన స్థితిని సాధించు టయే మన ఆశయము యీ స్థితియే ప్రపంచమును పూర్తిగా మార్చివేసే శక్తి గలిగి, దివ్యస్థితికి సమీపముగా నివసించదగ్గ ప్రదేశముగా మార్చుతుంది. అప్పుడే మనకు మన శరీరములో, స్వచ్ఛమైన, సత్య మైన ప్రేమ అవతరిస్తుంది. దీనిని మన శరీరములో ఎప్పుడూ, మర్మ ముగా, మారురూపములో వుంచవలసిన ఆవశ్యకత లేదు.

*

ఈ జగత్తులో, నిశ్చయముగా, ఒకే ఒక్క విశ్వమయమైన, శాశ్వతమైన, 'ప్రేమ' వున్నది.

అనువాదం: చావలి రామమూర్తి

పువ్వులు ప్రేమను అభివ్యక్తపరుస్తాయి

పువ్వులు సౌందర్య సౌరభాలను వెదజల్లుట ద్వారా దివ్యప్రేమను అందజేస్తున్నాయి.

దానిమ్మ పూలు: సిందూరపు రంగు ముద్దపువ్వుల గుత్తులు "దివ్యప్రేమను" సూచిస్తాయి — "ఎడారిలోనైనా వికసించగల పుష్పం"[1] తెల్లటి ముద్దపూలు "అవ్యక్తమైన దివ్యప్రేమను" సూచిస్తాయి — "పవిత్రమైన ఆత్మలకే భగవంతుడు అద్భుతమైన దివ్యప్రేమ భాగ్యాన్ని ప్రసాదిస్తాడు"

గులాబి పూలు: సాధారణం "భగవంతుని మీద ప్రేమ" ను సూచిస్తాయి. "వృక్షప్రపంచం దైవానికి సమర్పించుటకై మూటకట్టిన సౌందర్య రాసులు"

Coral plant: లవంగాకారంలో ఉండే ఎర్రటి పూలగుత్తులు. "దివ్య ప్రేమ కోసం భౌతికం సలిపే ఆకాంక్ష"
"బహుముఖము, ప్రగాఢము — తృప్తిపరచుట కష్టము"

కాశీరత్నం పూలు: "దివ్యప్రేమకై భౌతిక ఉన్మీలనం" అంటూ ఘోషిస్తాయి. "ఆనందం పొందటానికి రాజమార్గం"

Mexican fire *పూలు:* "దివ్యప్రేమకై ప్రాణిక శక్తి ఉన్మీలనం" "అహంకారాధీనం నుంచి మెల్లి మెల్లిగా దైవాధీనం కావటం"

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

---

[1] కొటేషన్లు: పువ్వులకు శ్రీమాత యిచ్చిన సంకేతార్థాలు, ఆమె వ్యాఖ్యలు

ఈ గులాబి పుష్పముల రెంటినీ ఆగష్టు 15, 1940 నాడు శ్రీమాత, శ్రీఅరవిందులకు సమర్పించారు
(శ్రీచంపకలాల్ గారి పత్రావళి నుండి)

దివ్యత్వమును ఆశించే ప్రేమ

ఒక గులాబి పుష్పించినపుడు, అందాన్ని వెదజల్లే ఆనందం కోసం, సహజముగా, స్వచ్ఛందముగా వికసిస్తుంది. గులాబి వికసించడంలో తనకు ఏ లాభాన్నీ ఆశించక, మధురమైన సువాసనలతో, జీవనములో వున్న సంతోషాన్ని వ్యక్తీకరిస్తుంది. రూపాన్ని దాల్చి జీవించడానికి మాత్రమే అది స్వచ్ఛందంగా యీ పనిని చేస్తుంది. మానవుడి విషయం వేరు. ఎవరో కొద్దిమంది మహానుభావులు తప్ప ప్రతి మానవుడు, తన మనస్సు పనిచేసే స్థితి వచ్చినప్పటినుంచి, తన రూపము, తెలివితేటల ద్వారా ఏదో ఒక లాభము పొందాలని తపన పడుతుంటాడు. వాటివల్ల తనకేదో ప్రయోజనం కలగాలి. యితరుల పొగడ్తనైనా పొందాలి. లేదా ఏదైనా హీనమైన లబ్ధినైనా పొందాలి. దీన్నిబట్టి చూస్తే, చైత్యదృష్ట్యా (from the psychic point of view) గులాబిపువ్వు మనుషులకన్న గొప్పది.

అందుచేత మనము గూడా జీవితములో ఒక మెట్టుకైనా పైకి ఆరోహించగలిగితే గులాబి స్వచ్ఛందముగా ఎలాగ వికసిస్తుందో, అలాగ మనము కూడా యింకా ఎక్కువ ఉన్నత స్థితిని సాధించ గలుగుతాము. స్వచ్ఛందమైన సౌందర్య వికాసంలో ప్రయోజనాన్ని ఆశించకుండ జీవించడంలోవున్న ఆనందాన్ని పొందడానికి గులాబితో సమానమైన ప్రవృత్తిని మనము సాధించవచ్చు. యీ విషయాన్ని ఎక్కువగా మనము చిన్నపిల్లలలో చూస్తాము. దురదృష్టవశాత్తూ, తల్లిదండ్రుల ప్రభావమువల్ల, పరిసరాల ప్రభావంవల్ల, వారుకూడా చిన్నతనములోనే లాభనష్టాలను లెక్క కట్టటం నేర్చుకుంటారు.

ఈ విధముగా మనకున్న దానిని, మన స్వప్రయోజనం కోసం మాత్రమే ఉపయోగించడం ప్రపంచములో అతివికృతమైన విషయాలలో ఒకటి. యిట్టి స్వార్థము ప్రపంచమంతా వ్యాపించి వుండడం వల్ల, మానవునిలో యిది స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. ఒక్కసారి యీ లాభనష్టాల గురించి అంచనా వేయడం అలవాటయితే దానిని ఏ శక్తీ దైవత్వము వైపు మరల్చజాలదు.

ప్రశ్న: *పుష్పాలు ప్రేమిస్తాయా?*

ఈ వికసించడమే వాటి ప్రేమ స్వరూపము. సూర్యకాంతిలో గులాబి వికసించినప్పుడు, అది తన అందాన్ని చూపించడానికే ఆ పని చేస్తున్నట్లుంటుంది. పూలు వాటి పనిని గురించి ఆలోచించవు. అయితే యీ విషయం మనకు సులభముగా అర్థముకాదు. దీనికి విరుద్ధంగా మానవుడు మాత్రం తను ఏ పని చేస్తున్నా, తన శక్తిని గురించి ఆలోచిస్తూ వుంటాడు. తనొక్కడే యీ పనిని చేయగలిగినట్లు భావిస్తాడు. జంతువులు ఆలోచించవు. వాటి ప్రేమ యిటువంటిది కాదు. పుష్పములలో మాత్రం యిది చాల సరళమైన, స్వచ్ఛందమైన, స్వార్థరహితమైన ప్రవృత్తి. విశ్వజనీనమైన చైతన్యము, ప్రేరణ, ఏదో ఒక మహనీయమైన శక్తి వీటిలో ప్రసరిస్తూ వుంటుంది. ఈ శక్తి పుష్పముల వికాసములోనే గోచరిస్తూ వుంటుంది.

*

ప్రశ్న: *నీవు ఎందుకు సామాన్యముగా ఎర్రగులాబిలను పురుషులకు, మృదువైన రంగుకల గులాబిలను స్త్రీలకు, రకరకములైన రంగుల గులాబిలను బాలబాలికలకు యిస్తావు?*

ఎర్రగులాబిలు శక్తికి ప్రతీకలు. మృదువైనవి మాధుర్యానికి, ఆకర్షణకు ప్రతీకలు.

*

ప్రశ్న: *నీవు నాకు, ఒక ఎర్రగులాబిని, ఒక మృదువైన గులాబిని యిస్తే, నేనేమని భావించాలి?*

మానవుడు తన భావావేశములన్నిటినీ దైవము కొరకు ప్రేమగా మార్చుకుంటాడు. అప్పుడు దైవము మాటలకతీతమైన ప్రేమతో బదులిస్తుంది.

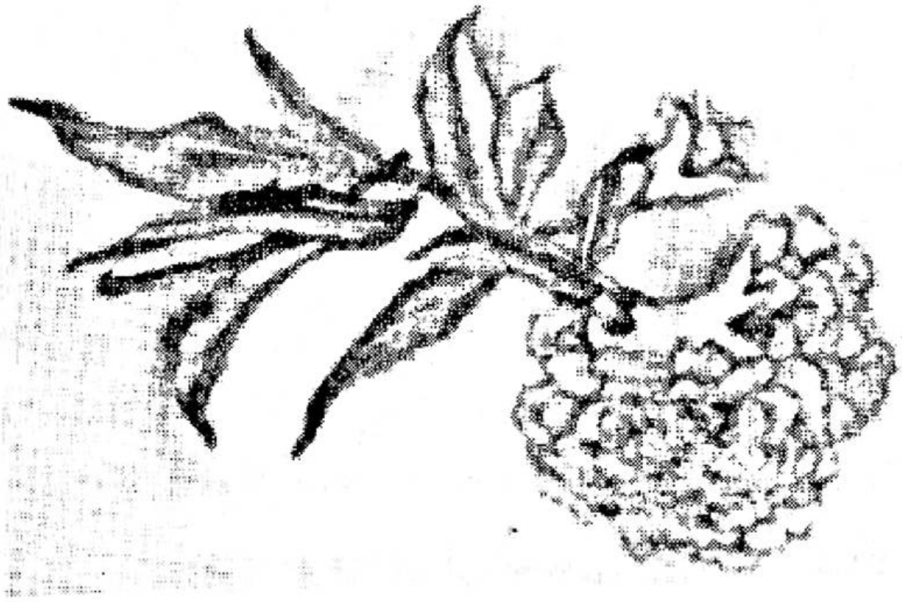
అనువాదం: చావలి రామమూర్తి

వివిధ రకాల గులాబీల సంకేతార్థాలు

సామాన్యంగా అన్ని రకాల గులాబీలు	...	భగవంతుని మీద ప్రేమ
ఎర్రగులాబీలు	...	మానవునిలోని వాంఛ దివ్య ప్రేమగా మార్పు చెందుట
పసుపురంగు గులాబీలు	...	దైవంమీద మానసిక ప్రేమ
పింకు ఛాయగల పసుపురంగు — క్రీంకలర్ గులాబీలు	...	చైత్యపురుష ప్రభావితమైన మానసిక ప్రేమ
నారింజరంగు గులాబీలు	...	దైవం కోసం ప్రజ్వలించే ప్రేమ
ఊదారంగు గులాబీలు	...	దేవుని ప్రేమించడంలో నమ్రత
రెండురంగుల గులాబీలు	...	దేవుని ప్రేమించడంలో ప్రకృతి యొక్క సమతౌల్యం
అచ్చతెలుపు గులాబి ఒంటరి పువ్వు	...	దైవం మీద సమగ్రమైన ప్రేమ
అధిక పరిమళంతో ఉండే దేశవాళీ పింకుగులాబీలు	...	సమర్పణ
నారింజరంగు అలదిన పసుపు గులాబీలు	...	మానసిక సమర్పణ
వేళ్ళాడే చిన్న తెల్ల గులాబీ గుత్తులు	...	శుద్ధ ఆధ్యాత్మిక సమర్పణ
పింకు గులాబీలు	...	ప్రేమపూర్వకమైన సమర్పణ

చిన్న లేతగులాబీలు (ఓల్డ్ చైనా రోజెస్)	...	సవివరమైన సమర్పణ
లేత నారింజరంగు గులాబీ గుత్తులు	...	దైవంతో అతిమానస అనుబంధం
చిన్న ఆకుపచ్చ గులాబీలు	...	దైవానుబంధంలో పిరికితనం
నిటారుగా ఉన్న ఒంటి రేకు లేదా ముద్దగులాబీ గుత్తులు అన్నిరంగులవి	...	దైవంతో ప్రగాఢమైన సంబంధం
పింకుమచ్చలు గల చిన్న తెల్లగులాబీలు	...	దైవం పైన అనురాగం
సువాసన గులాబీలు — ఒంటి పువ్వుల గుత్తులు	...	ప్రకృతిలో చైత్యపురుష విజృంభణ
చైనాగులాబీలు	...	దైవంపట్ల ఉండే సున్నితత్వం
చిన్న ఎరుపు కలసిన తెల్లటి గులాబీలు	...	దైవంపట్ల చైత్య ప్రేమ (psychic love)
సాల్మన్ రంగు గులాబీలు	...	సౌందర్యము భగవత్సేవకై అంకితం

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

దివ్యప్రేమ

పురాతన చాల్డియన్ గాథ

అనేక సంవత్సరాల క్రిందట ఒకనాటి ఎడారి, ఇప్పటి అరేబియాలో ఒక దివ్యపురుషుడు ఈ పృథ్విని అనంత దివ్యప్రేమ వైపు మేల్కొలపడానికి (ఈ పృథ్విపై) జన్మించాడు. మనం అనుకున్న ట్టుగానే ఆతడు మనుషులచేత తరమబడి అపార్థం చేసుకోబడి, అను మానింపబడి వేటాడబడ్డాడు. గాయపడ్డ శరీరంతో ఉన్న అతడు వంట రిగా, ప్రశాంతంగా మరణించాలని కోరుకున్నాడు. వారిచే తరమ బడుతూ పరుగిడసాగాడు. హఠాత్తుగా విశాలమైన ఆ బీడులో ఒక దానిమ్మపొద కనిపించింది. ఆ మహాత్ముడు ఆ దానిమ్మ కొమ్మల క్రింద ప్రశాంతంగా ప్రాణత్యాగం చేయాలని అక్కడ చేరాడు. అంతే! ఒక్కసారిగా ఆ పొద వ్యాపించి అద్భుతంగా పెరిగి, పెద్దదై, గాఢమై, వత్తుగా, బ్రహ్మాండంగా పెరిగింది. ఎంతగా అంటే ఆ ద్రోహులకు ఆ పక్కనించే వెళ్తున్నపుడు కూడా అతడక్కడే ఉన్నాడన్న అను మానం రాలేదు. వారు సాగిపోయారు.

ఆతని పవిత్ర రక్తం చుక్కలు చుక్కలుగా ఈ భూమ్మీద పడుతూ... భూమిని సారంవంతం చేయగా ఆ పొద అద్భుత సౌంద ర్యంతో కూడిన పుష్పాలతో, అద్భుతమైన రేకులతో, అసంఖ్యాక రక్తపు చుక్కలతో ఆచ్ఛాదించబడింది.

ఈ పుష్పాలే దివ్యప్రేమను అభివ్యక్తిస్తూ.... మనకోసం ఆ ప్రేమను నింపుకుని ఉంటాయి.

అనువాదం: డి. సత్యవాణి

నిత్యజీవితంలో ప్రేమయొక్క స్థానము

ప్రశ్న: దైవముపై ప్రేమ కోసము, తక్కిన విధములైన ప్రేమలను త్యజించాలి అంటారు. కాని దృఢమైన పట్టుగలిగి, వీడుటకు దుస్సాధ్యమైనది, వదిలిపెట్టనిది అయిన యీ యితర ప్రేమలన్నిటిని తిరస్కరించడానికి మంచి మార్గమేది? (నవ్వు)

ఓహో! వాటినుండి ఛేదించుకు రావడానికా!

అట్లు ఛేదించుకు రావడానికి, దాని వెనుక ఏముందో చూడడానికి, చూసిన స్వరూపము వద్ద ఆగిపోకుండా వుండడానికి, బాహ్యాస్వరూపమును చూసి సంతృప్తి చెందకుండా వుండటానికి, ఈ ప్రేమను అంతర్గతముగా ఏ సూత్రము వుందో చూడడానికి, నీలో కలిగిన భావానికి మూలాధారము తెలుసుకునే వరకు సంతృప్తి చెందకుండా ఉండటానికి, ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు ఆ బాహ్యాస్వరూపము సమసిపోగా నీవు దివ్యప్రేమ యొక్క స్పర్శను పొందుతావు.

యిదే ఉత్కృష్టమైన మార్గము.

మనతోవున్న ఒక దానిని వదిలిపెట్టి, యింకొక దానిని పొందుట చాలా కష్టమైనది. యించుమించు అసాధ్యము. ఏలనన, మానవస్వభావము పరిమితిగలది. పరస్పర విరుద్ధమైన భావములతో కూడినది. హీనకరమైన ప్రేమను వదిలి పెట్టడానికి విముఖముగా వుంటుంది. మానవులకుండే సామాన్యమైన ప్రేమ, ఎంత గట్టి ప్రయత్నము చేసినప్పటికి, రాతివలె స్తబ్ధముగా వుండి, పూర్తిగా ప్రేమ భావమునే తిరస్కరించు పరిస్థితిని కల్పించును. మరల పూర్తి చేతనావస్థను పొందుటకు, ప్రేమను స్వీకరించి, వ్యక్తీకరించుటకు, కొన్ని సంవత్సరములుగాని, శతాబ్దములుగాని పట్టవచ్చును.

అందుచేత ప్రేమ ఏ రూపములో గోచరించినప్పటికి, దాని బాహ్యాస్వరూపమును ఛేదించుటకు ప్రయత్నించాలి. అంతర్గతమైన అస్తిత్వముగల దివ్య సత్యమును కనుగొనుటకు ప్రయత్నించాలి.

సహజముగా, యీ పని చిక్కులతోను, కష్టములతోను కూడినది. కాని ఫలవంతమైనది. సూక్ష్మంగా చెప్పాలంటే, తప్పుడు ప్రేమకు

భయపడి అసలు ప్రేమనే వర్జించకూడదు. తప్పుడుగానైనా ప్రేమించి క్రమముగా సవ్యముగా ప్రేమించడం నేర్చుకోవాలి.

ఉదాహరణకు, ఏ యిద్దరి మధ్య ప్రేమ స్వరూపమైనా, పిల్లల యెడ తల్లిదండ్రులకు గలది, పిల్లలకు తల్లిదండ్రులపై గలది, సోదరుల మధ్య గలది, స్నేహితుల, ప్రేమికుల మధ్య కలది, — యీ ప్రతి ఒక్క ప్రేమస్వరూపము అజ్ఞానము, స్వార్థము మరియు యితర సాధారణ లోటుపాట్లతో పంకిలమైనది.

కనుక, శ్రీఅరవిందులు చెప్పినట్లు, పూర్తిగా ప్రేమస్వరూపమును త్యజించకూడదు. అట్లు చేస్తే హృదయం మోడువారి, నిష్ప్రయోజనకారిగా అవుతుంది. ఉన్నతమైన ప్రేమ తత్త్వమును సాధించుటకు ప్రయత్నము కొనసాగించాలి. భక్తితోను, స్వార్థరహిత లక్షణములతోను, ప్రేమతత్త్వమును సాధించుటకు ప్రయత్నించాలి. ప్రేమస్వరూపముతో కాక, పూర్తిగా స్వాధికారము కలిగి, బంధములతో కూడినట్టి వికృతస్వరూపము కలిగిన ప్రేమతోనే పోరాడవలెను.

నిజమైన ప్రేమను యిచ్చుటలోనే ఆనందం వుంది. ఫలాపేక్ష వుండకూడదు. అంతేకాని, స్వంత మనోభావన, అసూయ మరియు యితర నీచభావముల కదలికలతో కూడినట్టిది కాని; యితరులమీద అధికారమును, మన హక్కులను, యిష్టాయిష్టములను, చపలత్వమును, కోరికలను, బలవంతముగా రుద్దినట్టిది కాని; ఏమీ యీయకుండా, అంతా పుచ్చుకోడానికే సిద్ధమైనట్టియు యితరుల ప్రతిస్పందన గుర్తించకుండా తన ప్రేమస్వరూపముతోనే తృప్తి చెందినట్టిది కాని, తన స్వంత అభీష్టములను, కోరికలను మాత్రమే తీర్చుకొను అనుభవము కోసం ఉన్న ప్రేమను త్యజించాలి.

యిట్లు నీవు మానసిక పరివర్తన పొందగలిగితే, మహత్తరమైన ముందంజ వేసినట్లే. అప్పుడు నీవు క్రమముగా అసలైన భావనను పొందుతావు. ఆనాడు, నీవు ప్రేమస్వరూపము ఏ ఒక్కరి సొత్తు కాదని, అది సార్వజనీనమైన భావమని, అది నీలోనుండి యించుమించు స్పష్టముగా వ్యక్తీకరించబడుతుంది. అదే దివ్యత్వమని నీవు అప్పుడు తెలుసుకుంటావు.

ప్రప్రథమంగా, ప్రతి ఒక్కరూ, స్వార్ధమును వదిలిపెట్టవలెను. ఇది యోగము నభ్యసించువారికి, సామాన్య జీవనము సాగించే వారికి కూడా వర్తిస్తుంది. ప్రేమస్వరూపము తెలుసుకోవాలనుకున్న ప్రతి ఒక్కరూ, తమని తాము స్వార్థము కొరకు ప్రేమించుట కాక, తను ప్రేమించవలసిన విషయమునందు, ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండా, అనురక్తి కలిగి ఉండాలి. తనను తాను అధిగమించాలంటే, అర్ధరహితమైన జీవనాన్ని గడపకుండా వుండాలంటే, ఈ క్రమశిక్షణ ప్రాధమికావసరము.

'యోగము' లో ఇంకొక విషయమున్నది. పరిమితియైన, మానవస్వాభావికమైన ప్రేమను ఛేదించుకునే ఆత్మశక్తి కావాలి. దీని సహాయముతో అంతర్గతమైన దైవకృప లభిస్తుంది. అప్పుడు ఫలితము తప్పకుండా కనిపిస్తుంది. హృదయాన్ని మోడువార్చుటకన్న యిది నయం. యిది కొంత కష్టమైనా, అన్నివిధాలా మంచిది. యిలా చేస్తే, మన స్వాభిమానముతో యితరులను బాధపెట్టకుండా, వారిని వారి నడవడికను వదిలిపెట్టి మనను మనము మార్చుకొనుటకు గట్టి ప్రయత్నము చేయవలెను. యితరుల మీద తన యిష్టములను రుద్దకూడదు. యిలా చేస్తే సామాన్య జీవనములో కూడా, ఉన్నతమైన, పరిపూర్ణమైన స్థితిని జేరడానికి సాధ్యమవుతుంది.

*

ప్రేమించడానికి ప్రతి ఒక్కరికీ హక్కు వుంది. నిజమైన ప్రేమ దాని స్వయం సిద్ధమైన ఆనందాన్నిస్తుంది. కాని, విచారకరమైన విషయమేమంటే, మానవులు, స్వార్థ, అహంకారపూరితులు. ప్రేమించినపుడు, తిరిగి ప్రేమించబడాలని కాంక్షిస్తారు. కాని యిది ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి విరుద్ధము. ఈ కాంక్షవలన ఆవేశము, బాధ కలుగుతాయి..

*

ప్రేమించువారే, ప్రేమను గుర్తించగలుగుతారు. నిజాయితీగల ప్రేమను స్వతహాగా అభ్యసించలేనివారి ప్రేమను ఎక్కడా గుర్తించలేరు. ఎంత స్వార్థరహిత దివ్యప్రేమ అయినప్పటికీ, దానిని వారు గుర్తించలేరు.

*

స్వార్థ త్యాగము లేకుండా ప్రేమలేదు. కాని మానవప్రేమలో, నిస్వార్థం అరుదుగా వుంటుంది. అది స్వార్థంతోను, హక్కులను కోరడంతోను, నిండివుంటుంది.

*

నీవు ఏకాంతముగా వున్నప్పుడు, ప్రేమ యొక్క ఆవశ్యకతను గుర్తిస్తావు. ఏమీ కోరకుండా, ప్రేమించడం నేర్చుకో ప్రేమించడంలో వున్న ఆనందం కోసం నేర్చుకో (అది యీ ప్రపంచంలో ఎంతో అద్భుతమైనది) అప్పుడు నీవు ఏకాకిగా వున్నట్లు భావించవు.

*

ఒక్కసారి నీవు దైవప్రేమను కనుగొన్నప్పుడు, అసత్య వేషములలో యున్న యితర రకములైన ప్రేమలన్నీ, వాటి అవలక్షణమును కోల్పోయి, పవిత్రమవుతాయి. అప్పుడు, అన్ని విషయములలోనూ, వస్తువులలోనూ, దైవమునే మనము ప్రేమించుదుము.

*

సారాంశమేమనగా, ఆదినుండి ప్రేమ యనునది ఒక స్వచ్ఛమైన జ్వాల వంటిది. అది అన్ని అడ్డంకులను అధిగమిస్తుంది. అది ఎవరికి వారే అనుభవముగా పొందగలరు. నీ వ్యక్తిత్వములో ఎటువంటి కష్టము వున్నప్పటికీ, తప్పులు, అజ్ఞానము, అశక్తత, చెడు సంకల్పముల బరువును, ఒక్క క్షణములో యీ పవిత్రమైన, అసలైన, ఉన్నతమైన ప్రేమ, తన శక్తివంతమైన జ్వాలలో హరించును. ఒక్క క్షణములో గతమంతయు అదృశ్యమగును. నీవు ప్రేమసారమును స్పృశించినపుడు, ఒక్క క్షణములో నీ పూర్తి బరువు హరించబడును.

*

నిజానికి, జీవితమంతా ప్రేమమయమని, మనము ప్రేమతో జీవించగలిగినప్పుడు తెలుసుకుంటాము.

అనువాదము: చావలి రామమూర్తి

ఆకాంక్ష
అసంఖ్యాకము, పట్టుదల, విసుగులేని పునరుక్తి
పారిజాతం

ఆకాంక్ష[1] అంటే ఏమిటి?

భగవత్సాన్నిధ్యానికి చేరుకోవాలన్న తపన, ఆకాంక్ష అది నీ స్వభావ గతంగా ఉంటే, అదొక మహా శక్తిమంతమైన వేగంతో బైటకువికి వస్తుంది.

*

అన్నిటికంటె మించి అంతటినీ అతిశయించిన ఆకాంక్ష, ఒక మహాగ్ని అంతరగ్ని అది మహోత్కరా రూపంగా బహిర్గమిస్తుంది. దేనికోసం? ఒక వెలుగు కోసం. అదొక రకమైన ఎలా చెప్పాలి? ప్రకాశవంత మైన ఉత్సాహశక్తి. అది నిన్ను ప్రబలంగా ఆక్రమిస్తుంది. దాని స్వభావమేమంటే భగవంతునిలో లయించటం, లీనం కావటం, ఆ ప్రభువునకు ఆత్మసమర్పణ చేసుకోవలన్న తపన. అది అణుచుకో రానంత ఉద్విగ్న మనస్కతా రూపంలో ఉంటుంది.

*

ఇంకా ఆ అభీప్సలో మరొక అంశాన్ని చేర్చుకోవచ్చు. అది పరమే శ్వరానుగ్రహం మీద నీకుండవలసిన శ్రద్ధ. శ్రద్ధ అంటే ఈశ్వర ప్రతి స్పందనపై నీకున్న విశ్వాసం. అది నీలోని అవిశ్రాంతి నుపశమింప చేసే అమృతౌషధం.

*

ప్రశ్న: అభీప్సకు — కాంక్ష ఒత్తిడికి నడుమనున్న భేదమేమిటి?

సమాధానం: ఈ రెంటినీ అనుభవిస్తే నీకే తెలుస్తుంది. అభీప్సలో ఒక నిస్వార్థ అగ్నిజ్వాల వెలుగుతుంది. కోరికలో అది ఉండదు. ఇది ప్రతి దానినీ తన వైపుకే త్రిప్పుకొనే స్వభావం కలది. అభీప్సలో అది ఉండదు. తన్ను మాలిన కోరిక అంటూ ఎక్కడా ఉండదు. మనస్తత్వ దృష్ట్యా చూస్తే అభీప్సలో తనను తాను సమర్పించుకొనే స్వభావ ముంటుంది. కోరిక అలా కాదు. అవతలి వ్యక్తిపై ఒత్తిడి కల్పిస్తుంది. తన వైపునకే సర్వాన్నీ ఆకర్షిస్తుంది. దాని కోసం ప్రయత్నిస్తుంది. అభీప్స తనను తాను త్యాగం చేసుకొంటుంది. ఇది ఆలోచనా రూపం

---

[1] Aspiration, ఆకాంక్ష, అభీప్స

లోనే ఉండనక్కర్లేదు. కదలికలో — ప్రాణశక్తి చలనంలో స్పందనలో — ఉంటుంది.

అభీప్స తలనుండి వచ్చేది కాదు.

అది ఆలోచనలనుండి రూపొందినా, హృదయ గుహనుండి అగ్నిజ్వాలలాగ ఊర్ధ్వముఖ ప్రసారం పొందుతుంది.

అనువాదం: ఆచార్య తుమ్మలపూడి కోటేశ్వరరావు

వృక్షములు వెలుతురు కోసం అన్వేషిస్తాయి

ఒక మహారణ్యంలో వృక్షసముదాయం దట్టంగా ఉంటుంది కదా! ఆ చెట్లలో ప్రతిదీ సూర్యరశ్మి వైపునకు అర్రులు చాచటం చూచి ఉంటారు. అంటే, ఆ చెట్టు ఎన్నో మెలికలు వంకర్లు తిరుగుతూ అవకాశం కోసం అన్వేషిస్తూ ఒక్క సూర్యకిరణం కోసం అన్వే షిస్తూ, ఎంత తపన — ఆరాటం పడుతున్నదో? ఆ వృక్షజాలం — భౌతిక భూమికలో అది ఆకాంక్ష యొక్క అభివ్యక్తి — ఒక స్పందన — కదలిక — వెలుగు వైపునకు చేసే ప్రయాణం. మానవజాతి కంటె ఆ తపన వృక్షజాతిలో ఎక్కువ. వాటి జీవితధ్యేయమొక్కటే — వెలుగును ఆరాధించటం. వెలుగు భగవంతునికి భౌతిక ప్రతీక. కనుక భౌమ వాతావరణంలో సూర్యుడు పరాచేతనకు ప్రతీక. మొక్క తనకున్న పరిమితిలో గ్రుడ్డిగా ఆ సంవేదనను పొందుతున్నది. ఆ తపనలో ఒక గాథ ఉన్నది.

*

చెట్లను, పూలను చూడు. ఎప్పుడు ప్రొద్దుక్రుంకిందో అప్పుడు అన్నీ మౌనంలోకి జారిపోతాయి. నిద్రపోతాయి. నిశ్చలంగా కొంచెంసేపు కూర్చుని ప్రకృతిలో ద్రవించిపోయి, తాదాత్మ్యం పొందు. భూబంధం నుండి గాలిలోకి తేలిపోయినట్లుంటుంది. చెట్లు-వేళ్ళుగా భూమిలోకి అల్లుకొనిపోయి పైకి కొమ్మలుగా సాగుతూ ఆకాశాన్ని చుంబి స్తాయి. అదే సంవేదన, ఉత్కంఠత. ఆ తపనకు ప్రయోజనమేమిటి?

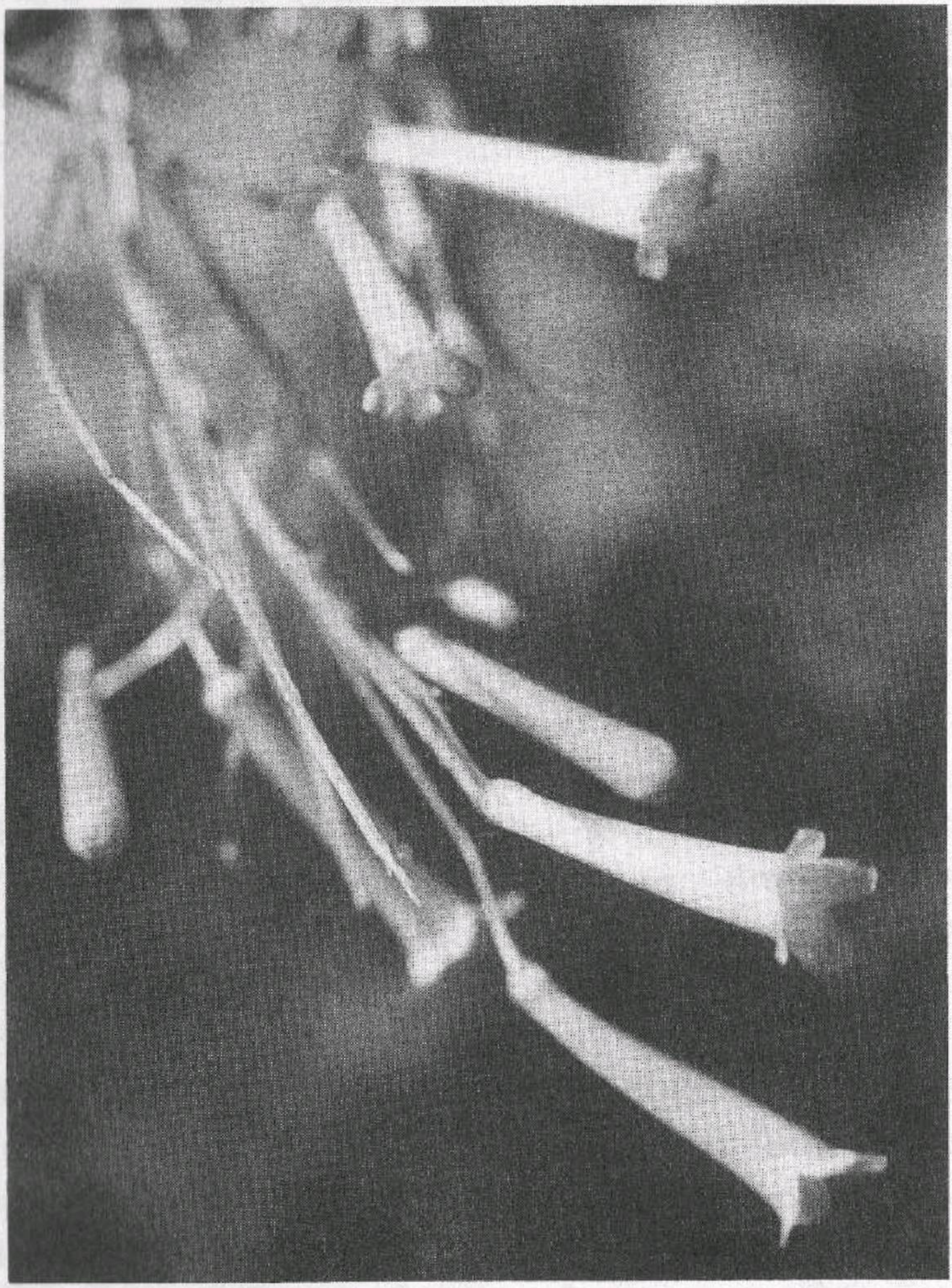
ఒక వెలుగురేఖ కోసం ఒక ఆనందబిందువు కోసం. ఆ వెలుగు ప్రొద్దుక్రుంకి పోతుంది. తిరిగి మొక్కలు నిద్రలోకి ముడుచుకొని పోతాయి. ఇదంతా అందని దాని కొసనందుకొనే ప్రయత్నమే. ఆ సంవేదనలో తపనలో ఎంత నిర్మలత్వమున్నది! అది నీవనుభవించ గలిగితే నీ అంతస్తత్త్వం కూడా నీ చైతన్యం కూడా. ఒక ప్రార్థనగా పైకెగసి పోతుంది. ఆ ప్రార్థనకు ఫలితమేమిటి? ఒక ప్రశాంతి. ఒక ప్రకాశం. ఒక ప్రేమపూర్ణ దశ. అవి భౌతిక జీవితంలో శూన్యం. ఎప్పుడైతే నీవు ఈ సువిశాల — యథార్థ పవిత్ర దివ్యప్రేమ స్పర్శను చూచావో — క్షణకాలమైనా చాలు — నీకే తెలుస్తుంది. ఆ సంవేదన ఎంత దివ్యమైన వస్తువును మలిచి నీ చేతికందించిందో?

*

వృక్ష లతాప్రపంచావగాహనమున్న వారికి స్పష్టంగా తెలుస్తుంది వాటిలో చైతన్యమున్నదని. ఉదాహరణకు మొక్కకు సూర్యరశ్మి అవసరం. అదే వాటికి ప్రాణాధారం. సూర్యుడు క్రియాశక్తిరూపుడు కనుక వాటి పెరుగుదలకు ఆధారమౌతున్నాడు. కనుక నీవా మొక్కను చీకటిచోటున నాటితే, అది పైపైకి — ఇంకా పైకి ప్రాకిపోతుంది మెడరిక్కించుకొంటూ. ఈ ప్రయత్నమంతా దేనికి? సూర్యకాంతి కోసం కాకపోతే. మానవస్పర్శ సోకని అకలుషిత అరణ్యాల్లోని వృక్షాల్లో నిటారుగా ఆకాశంలోకి ఇంకా ఇంకా ఎత్తుగా పెరిగి చొచ్చు కొని పోతాయి, ఒక రవికిరణం కోసం. ఇదెంత అద్భుతమూ, అందమూనైన విషయం. మీ ఇంట్లో నాల్గుగోడల నడుమ వెలుగు చొరని చోట ఒక పూలకుండీ పెట్టి, ఆ కుండీలోని తీగమొక్క ఇంత ఎత్తు (చేతులతో సంజ్ఞ చేసి) కలదనుకో అది పొడవుగా సాగుతుంది. ఆ సాగారటం దేనికోసమంటే రవికిరణస్పర్శ కోసమే. కాబట్టి లతా వృక్ష సముదాయంలో ఒక చేతనాశక్తి ఉన్నది. ఒక జీవనేచ్ఛ బ్రత కాలన్న కోరిక అదిదివరకే అభివ్యక్తమైనది. ఈరితిగా కన్పిస్తుంది.

*

మొక్కల్లో కన్పించే పెరుగుదల అంతా సూర్యునికోసం పడే తపన. విశాల వాతావరణంలోకి పోవాలనే తీవ్ర సంకల్పం.

దివ్యప్రేమ కోసం దైహిక ఆకాంక్ష

బహుముఖము, ప్రగాఢము, సంతృప్తి పరచుట కష్టము

సాధారణ నామము: పగడపు చెట్టు శాస్త్రీయ నామము: *Russelia equisetiformios*

అదొక రకమైన పోటీ. ఉదాహరణకు: ఎవరైనా అడవిలోకి — లేదా వివిధ లతా వృక్ష సమూహమున్న ఉద్యావనం లోనికైనా సరే — పోతే అతడు గుర్తించగలుగుతాడు. ఆ చెట్ల మధ్య ఒక స్పర్థ ఉన్నదని అవన్నీ ఒకదాని నొకటి అతిక్రమిస్తూ ఎండపొడ చూడాలన్న తపనలో విశాలాకాశంలోకి పోవాలన్న ఇచ్ఛాబలంతో అలా పెరుగుతున్నాయని తెలియటమేకాక ఆలోచిస్తే ఇదెంత వింతగా — విస్మయావహంగా కన్పిస్తుంది!

అనువాదం: ఆచార్య తుమ్మలపూడి కోటేశ్వరరావు

నిత్యజీవితంలో భౌతిక భూమికలోని ఆకాంక్ష

దివ్యప్రేమ కోసం భౌతిక భూమికలోని ఆకాంక్షగా ఈ పుష్పాన్ని పేర్కొంటున్నాను. భౌతికం అంటే భౌమిక చేతన. బహిర్ముఖమైన సామాన్య చైతన్యం. దైవ్యసంపదలకు బదులు, సౌకర్యాలు, మంచి ఆరోగ్యము, మంచి బట్టలు, సుఖసంబంధాలు ఆకాంక్షించే అధిక మానవుల సామాన్య చైతన్యమని నా భావం. దివ్యప్రేమ కోసం భౌతిక భూమికలోని ఆకాంక్ష అంటే భౌతికస్థితిలో దైవం తనను ఎంతగా ప్రేమిస్తున్నదనే అంశం అనుభవించటంకన్న మరేమీ కోరుకోవద్దు. తాను పొందే దైనందిన సంతృప్తులన్నీ అసమగ్రములని తెలుసుకొంటుంది. భౌతికం దైవప్రేమను కోరేట్లయితే దాన్ని ఒక్కదాన్నే కోరుకోవాలిగాని మరేవిధమైన సర్దుబాటు పనికిరాదు, రాజీపడకూడదు. “దైవప్రేమ కావాలి కాని దానితోపాటు అనుబంధాలను, అవసరాలను, సుఖానుభవాలను వదిలివేయను” అని అనరాదు.

వ్యక్తిలోని ఏవిభాగం లోనైనా ఆకాంక్ష అభివ్యక్తమయ్యే ప్రకాశించే మూలస్థానం చైత్యకేంద్రమే (psychic centre). భౌతికంలో ఆకాంక్ష అంటే నా ఉద్దేశ్యం లౌకిక సంపదకోసం, సుఖాలకోసం, అఱ్ఱులుచాచే చైతన్యమే. తనంత తాను నీ ప్రకృతిలోని ఉన్నత భూమిక ఒత్తిడి కారణం కాకుండానే దివ్యప్రేమను మాత్రమే కోరు

కోవటం. ఉన్నత భూమికల తోడ్పాటుతో నీవు దానికి వెలుగును కనిపింప జేయాలి. ఈ కార్యం నిరంతరం జరుగుతూ వుండాలి. లేక పోతే భౌతికం సహజగతిలో ప్రకృతి అనేక యుగాలలో పయనించేంత వరకు పరివర్తనకు అనుకూలమైన స్థితికి చేరుకోదు. ప్రకృతి సాగించే ఈ పయనములన్నీ భౌతికమును సంతుష్టిపరచ లేవనియు, వాటికి మూలమైన దైవమును అన్వేషించుటకు సాధనములే అనియు నేర్పుటకు ఏర్పడిన పాఠములే. యోగమార్గంలో ఈ పరిణామక్రమాన్ని వేగిరపరస్తూ భౌతిక చేతన సత్యాన్ని దర్శించేందుకు, గుర్తించేందుకు ఆకాంక్షించేందుకు నిశ్చయింప జేస్తాము. కాని సత్యాన్ని ఎలా దర్శింప జేయటం? ఒక విధంగా చెప్పాలంటే చీకటి గదిలోకి వెలుగును తెచ్చినట్లే. నీ భౌతిక చేతనలోని చీకటిని సంస్కరించి నీలోని చైతన్య శకలాలు ఆకాంక్షతో వెలిగించాలి. దీని కోసం నిమ్నదశలోని సామాన్యాంశల కోసం ఆకలిగొనడం ఎంత వ్యర్థమో గ్రహించేంతవరకు, తనంతతాను సత్యంవైపు మరలేదాకా ఈ కార్యం కొనసాగాలి. అలా మరలినప్పుడు నీ మొత్తం జీవితం పరివర్తన పొందుతుంది. ఆ అనుభవాన్ని నిర్దుష్టంగా గుర్తించవచ్చు.

నేను పసిదానిగా ఉన్నప్పుడు మా అమ్మ దగ్గర ఆహారాన్ని గురించి, అలాంటి చిన్న చిన్న విషయాలను గురించి ఇబ్బందులను చెప్పుకోగా ఆమె నాతో నీ పని నీవు చూచుకో చదువులలో శ్రద్ధ వహించు. అల్పవిషయాలను పట్టించుకోవద్దనేది. నేను సుఖాలను పొందటానికే పుట్టానన్న అలస భావం కలిగినప్పుడల్లా నీవు పుట్టింది అత్యున్నతమైన ఆదర్శాన్ని సాక్షాత్కారించుకోవటానికి అని నాకు చెప్పి నా ఊహాలను తొలగించేది. ఆమె అన్నమాట సత్యమే. అయితే ఆమె భావించిన 'అత్యున్నతమైన ఆదర్శం' మన ప్రమాణాల దృష్ట్యా అల్పమైందే

అనువాదం: ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య

కూరగాయలు, పండ్లు – వాటి సందేశములు

శ్రీమాత చెప్పిన అంతరార్థములు

పేరు		సందేశములు (అంతరార్థములు)
కాకరకాయ	..	మాధుర్యము
వంకాయ	...	ప్రాణికస్థితిలోని అభీతి
పుచ్చకాయ	...	సమృద్ధి
ములగకాయ	...	పారిశుద్ధ్య వ్యవస్థ
మిరపకాయ	...	దండన
అవిసె	..	సిద్ధి ప్రారంభము
నిమ్మకాయ	..	సౌశీల్యము
కొబ్బరికాయ	...	బాహుళ్యము
నల్లద్రాక్ష		బ్రహ్మచర్యము
జామ	...	స్థిరత
మారేడు	...	భక్తిభావన
నేరేడుపండు		కౌశలము
తామర్త	..	సంయోజిత సమష్టి కృషి
జపాను చెర్రీ	...	సౌందర్య స్మితము
సింగపూరు చెర్రీ	..	మృదు మధురము
ధనియాలు		సుస్మితము
వేప	.	ఆధ్యాత్మిక వాతావరణము
వెర్రివేప	..	ప్రాణిక విశిష్టత
గోరింట	..	దివ్యతాభిముఖ శక్తి
నిమ్మగడ్డి	...	సహకారము
పసుపు		శాంతి
సీమబాదం	..	ప్రకృతి స్మేరము
ఏలకులు	..	ఏమి చెప్పవలెనో తెలిసికొనుట
పోక	...	స్థిరప్రాణికత
సోంపు (శత పుష్ప)	...	రక్తములోని కాంతి

నువ్వులు	..	ఒడంబడిక
టేకు	..	ప్రకృతిలోని సహజ సంతసము
యూకలిప్టస్ (నీలగిరి)	...	అహంకారపు పరిత్యాగము
పత్తి (పసుపుపచ్చ లేక ఎరుపు రంగు పువ్వు, ఎర్ర బోడ్డు)	...	భౌతిక సమృద్ధి
బూరుగ	...	అత్యంత భౌతిక ప్రాణిక దశలోని సాఫల్యము
ద్రాక్ష	...	దివ్యనాదము
మామిడి (పూవు)	...	సిద్ధి పొందుటకై ప్రకృతి ఆశయము
మామిడి పండు	..	దివ్యజ్ఞానము
పొగడ పూవు	...	ఓర్పు
పొగడకాయ	...	విజయము

అనువాదము: ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య

పుష్పములు – పరమాత్మకు భౌతిక ప్రకృతి సమర్పణము

పుష్ప సౌరభం భౌతిక ప్రకృతి పరమాత్మకు చేసే సమర్పణ. అది సుసూక్ష్మ ఆంతరిక సమర్పణము

*

చైత్యాత్మ (psychic) మొక్కలో పూవుగా ప్రకటమైనప్పుడు అది నిశ్శబ్ద ప్రార్థనగా ఉంటుంది. అది ఆ మొక్కలో పరమాత్మోన్ముఖంగాగల ప్రాణోత్సాహం.

*

తమ చైత్యాత్మలో ఎవరికి సంపర్కం కలుగుతుందో వారు సమస్తమైన సృష్టి వెనుకగల వ్యష్టాత్మను ఎఱిగి తద్వారా పూలతో సంబంధం ఏర్పర చుకో గలుగుతారు.. ఆ పూలలోని ఆత్మవేదనను గుర్తించగలుగుతారు.

*

జపాన్‌లో శ్రీమాత ధ్యానము ఏప్రియల్ 1, 1917

నా మౌన ఆకాంక్షలో నిండిన ఆత్మకు నీవు అద్భుతమైన విశాల మైదానాల సౌందర్యాన్ని, ఉత్సవమగ్న వృక్షాలను, ఏకాంత మార్గాలను వికసింప జేసావు. అవి ఆకాశాన్నే కొలిచేట్లు ఉన్నాయి.

మరొకసారి నేను ప్రతిచోటా చెర్రీవృక్షాలను చూస్తున్నాను. ఆ పూలమీద నీవు యింద్రజాల శక్తిని ప్రవేశపెట్టావు. అవి నీ సంపూర్ణ సాక్షాత్కారాన్ని చాటుతున్నట్లుగా ఉన్నవి. ఇంకా అవి దివ్య దరహాసాన్ని వ్యక్తం చేస్తున్నవి.

నా శరీరం విశ్రాంతిని తీసుకొంటున్నది. నా ఆత్మ వెలుగులో వికసిస్తూవున్నది. నీవు ఈ పుష్పభరిత వృక్షాలలో ఏ ఆకర్షణను నింపావో?

ఓ జపాను దేశమా! ఇది నీ ఉత్సవాలంకారము, సౌజన్య ప్రకటన, స్వచ్ఛమైన సమర్పణ, నీ విశ్వసనీయతాభివ్యక్తి. ఆకాశాన్ని నీలో ప్రతిఫలింప జేయగల నీ కథన విధానము.

వైభవోపేతమైన దేశం యిది. పైను వృక్షాలతో నిండిన ఎత్తైన పర్వతాలు ఒరిగిపోతున్నట్లు ఉన్న సంపన్నమైన వాలు లోయలు. ఈ లేత ఎరుపురంగు గులాబీలు రేపు రానున్న భవితవ్యానికి వాగ్దాన ములా ఏమి?

*

జపాన్‌లో శ్రీమాత ధ్యానము ఏప్రియల్ 17, 1917

గాఢమైన ధ్యానంలో ఉన్నాను. నన్ను నేను వికసిత చెర్రీ పుష్పంగా గుర్తించుకొన్నాను. చెర్రీపూలు నిండివున్న ఆ వృక్షం ద్వారా నేను మరింత లోలోతుల్లోని చైతన్యంలోకి దిగినాను. నేను ఒక నీలవర్ణపు ప్రవాహశక్తిని అనుసరించిపోగా నేనే చెర్రీవృక్షాన్నయినాను. అనేక పుష్పాలు వికసించి బరువెక్కిన, అసంఖ్యాక శాఖలతో ఆకాశం వైపు చేతులు చాచినాను. అప్పుడు నాకు ఒక స్పష్టమైన వాక్యం విన వచ్చింది. "నీవు చెర్రీవృక్షాల ఆత్మలతో తాదాత్మ్యము పొంది వున్నావు.

అందువల్ల ఈ దివ్యలోకాల కోసం చేసే పుష్పాల ప్రార్థన పరమాత్మయే చేస్తున్న సంగతి నీవు గ్రహించితివి!

ఈ అంశం వ్రాయగానే అది చెదిరిపోయింది. ఇప్పుడు నా రక్తనాళాలలో చెర్రీవృక్షాల రక్తం ప్రవహిస్తూ నాకు సాటిలేని శాంతినీ, శక్తినీ కలిగిస్తున్నది. మానవ శరీరానికీ వృక్షశరీరానికీ మధ్య అంతర్యం ఏముంది? వీటిని జీవింపజేసే చైతన్యం ఒకటే.

ఇప్పుడు చెర్రీ వృక్షం నా చెవిలో గుసగుసలాడింది. 'చెర్రీ పూలలోనే ఈ వసంతంలోని దోషాలకు చికిత్స* ఉంది'

అనువాదం: ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య

నిత్యజీవితంలో పూర్ణాహుతి

జీవితం పరమాత్మకు సమర్పణగా ఒక పుష్పంలాగా వికసించాలి.

*

నిశ్శబ్దత ఎంత రమణీయంగా ఉంటుందో మనం పూల దగ్గర్నుంచి నేర్చుకోవాలి. ప్రతిఫలం కోరని ఆత్మసమర్పణ అంటే ఏమిటో కూడా అప్పుడు మనం తెలుసుకోగలగుతాం.

*

మొదట మామూలుగా ఈ సమర్పణాభావంతో ఆరంభించు. "నేను పరమాత్మ సేవకుణ్ణి. నా జీవితం పరిపూర్ణంగా అతనికే అర్పితము నా ప్రయత్నాలన్నీ దివ్యజీవన సాఫల్యం కోసమే" అని చెప్పాలి. కాని ఇది తొలి అడుగు మాత్రమే. ఇంతటితో సరిపోదు. జీవితాన్ని పూర్తిగా పరమాత్మకు అర్పణ చేయవలెనన్న నిర్ణయం చేసుకున్న తరువాత,

---

*11-2-1936 న శ్రీమాత యిచ్చిన వివరణ: వసంతకాలంలో వచ్చే జబ్బులు పొంగులు రక్తదోషాలు మొదలైనవి. వీటిని జపానులో చెర్రీపూలతో చేసిన టీ ఇచ్చి తగ్గిస్తారు. ఈ అనుభవం నాకు కలిగిందెప్పుడో గుర్తు లేదు.

అనుక్షణంలో జీవనంలోని ప్రతి సూక్ష్మతరాంశంలోనూ నీవు ఆ నిశ్చయాన్ని మనః పూర్వకంగా నెరవేర్చాలి. అడుగడుగునా నీవు పరమాత్మకు చెందినట్లు భావించాలి. నీవు ఏమి ఆలోచించినా, ఏమి చేసినా దివ్యచైతన్యమే నీ ద్వారా పనిచేస్తున్నదన్న నిరంతరమైన అనుభవాన్ని పొందాలి.

నువ్వు చేసే ప్రతి చేష్టలోను నీ సమర్పణను అమలుపరస్తూ వుండాలి. నిత్యమూ దివ్యచైతన్య సన్నిధిలో జీవించాలి. ఈ సాన్నిధ్యమే నిన్ను కదిలించేది నీవల్ల అన్ని కార్యాలను సాధించేది అన్న భావంతో జీవించు. మానసిక క్రియలే కాక సాధారణమైన ఆలోచనలను, అనుభవాలను అతిసామాన్యమైన భోజనం చేయుటవంటి క్రియలను కూడా సమర్పించు. నీవు భుజిస్తున్నప్పుడు పరమాత్మ నీద్వారా భుజిస్తున్నట్లు అనుభావాన్ని పొందు. ఈ రకంగా జీవనంలోని అన్ని కదలికలనూ ఏకాకార జీవనంలోనికి తెచ్చుకోగలిగినప్పుడు, నీలో అనేకత బదులు ఏకత నిలుస్తుంది. నీ ప్రకృతిలోని అన్ని భాగాలూ పరమాత్మకే అర్పితమవుతవి. అందువల్ల నీలోని ఒక విభాగం పరమాత్మకు అర్పితమై మిగతా భాగాలు సామాన్య పద్ధతిలో మిగిలిపోయి లౌకికాంశాలతో నిమగ్నమై ఉండే స్థితి కలుగదు. నీ జీవితం అంతా స్వీకృతమై క్రమక్రమంగా సమన్వితమైన పరిణామం ఎరుకలోనికి వస్తుంది.

సమన్విత జీవితంలోని ప్రతి చిన్న అంశం కూడా సమన్వితమైన యోగంలో పరివర్తన పొందవలసి వుంటుంది. ఈ సందర్భంలో ఏ అంశమూ అముఖ్యం కాదు. ఏదీ ఉపేక్షింపదగింది కాదు. నేను ధ్యానం చేసేప్పుడు, తత్త్వగ్రంథాలు చదివేటప్పుడు, ఆ సంభాషణలు విన్నప్పుడు ఆ దివ్యకాంతిని ఆహ్వానిస్తూ నా హృదయాన్ని తెరచి వుంచుతాను. కాని నేను బయట నడిచేటప్పుడు మిత్రులను కలసినప్పుడు నేను ఆ విషయం మొత్తం మరచిపోవచ్చుననే వీలు లేదు. ఈ విధమైన స్థితిలో ఉండటమంటే పరివర్తన కలుగని, నిజమైన దివ్య సంయోగం పొందని దశలో ఉండిపోవటమే. ఏవో కొన్ని ఉన్నత జీవితపు మెరపులు కలిగితే అదే గొప్ప. ధ్యానవేళల్లో కొన్ని అనుభూ

తులు, సాక్షాత్కారాలు కలుగవచ్చుగాని నీ శరీరమూ, బాహ్యజీవితమూ మారకుండా అలాగే ఉండిపోతాయి.

*

నీ ఆత్మసమర్పణా క్రమంలో నీ వ్యక్తిత్వమంతా (మొదట్లో తీర్మానించుకున్న భాగము) చుట్టూ చేరటం మొదలు పెడుతుంది. నీ ప్రకృతిలోని అన్ని వికార లక్షణాలూ సమశ్రుతిలోకి రావలసి ఉంటుంది. వాటిల్లో ఒక్కోదాన్నీ గ్రహించి కేంద్రీయ పురుషునితో ఏకీభావం పొందవలసి ఉన్నది. సహజోద్గమ స్థితిలో నిన్ను నీవు సమర్పించుకోవచ్చు. ప్రబలమైన ఏకీభావం లేకుండా యిది సాధ్యం కాదు. ఈ ఏకీభావం ఎంత ఎక్కువగా కలిగితే అంతగా నీ ఆత్మ సమర్పణ అనుభవంలోకి వస్తుంది.

అనువాదం: ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య

పూలను ప్రేమించటం ఆత్మ సంపర్కానికి సహకారం

చైత్యాత్మ (psychic) యొక్క ప్రాథమిక స్థాయిని స్పందనమూ నేను మొక్కల జీవితంలో గమనించాను. నిజానికి మొగ్గలు వికసించటమనేది, చైత్యాత్మయొక్క ప్రథమాభివ్యక్తి. చైత్యాత్మ మనిషిలో వ్యష్టితను పొందింది కాని అంతకుముందే అది ఉన్నది. కాని ఇది మనిషిలో ఉన్నంత వ్యష్టిగా కాకుండా తరళమై ప్రవాహదశలో ఉంటుంది. మొక్కలలో ఇది ఒక శక్తిగా ఒక చైతన్యంగా ప్రకటమవుతుంది. వ్యష్టిగా మాత్రం కాదు. ఉదాహరణకు ఒక గులాబీని తీసుకోండి. రూపంలోను, రంగులోను, పరిమళంలోనూ అది ఒక పరిపూర్ణ వస్తువు. అనాహత చైతన్యాన్ని యిచ్చేదిగా, ఆకాంక్షకలదిగా ప్రకటమవుతుంది. సూర్యుని తొలి స్పర్శలోనే దాని ఆకాంక్షలో ఉదాత్తమైన ఆత్మసమర్పణము వ్యక్తం చేస్తుంది.

*

పూలపైన గల ప్రేమ అంతరాత్మను గుర్తించేందుకు దానితో ఏకీభావం పొందేందుకు విలువైన సహాయం చేస్తుంది.

ప్రశ్న దీన్ని గురించి విపులంగా చెప్పండి?

మొక్కల ప్రపంచంలో పూలు చైత్యాత్మ చేతనకు అభివ్యక్తులు కావటంవలన పూలమీద ప్రేమ అంటే ఎవరైనా ఆ ప్రేరణ వల్ల అటువైపు ఆకర్షితులైనట్లూ, క్రమంగా తమలోని చైత్యాత్మ వైపు మరలటం జరుగుతుంది.

నీవు పూలలోని చైత్యాత్మ స్పందనను గ్రహించగలిగినప్పుడు అది నీలోని చైత్యాత్మతో సంపర్కాన్ని కలిగిస్తుంది. పూలలోని సౌందర్యం కూడా అంతరాత్మ వైపు మనుష్యులను మేల్కొలపటానికి ప్రకృతి ఏర్పరచుకున్న మార్గం కావచ్చును.

అనువాదం: ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య

పూలపైనా మొక్కల పైనా అనురాగం

పూలకు గ్రహణశక్తి వుంది. వాటిని ప్రేమిస్తే అవి సంతోషపడతాయి!

*

ప్రశ్న మొన్న నేను మీకోసం పూలసజ్జను అలంకరిస్తున్నాను. 'ఓహో! నీవు శ్రీమాత చెంతను చేరుతున్నావ' ని ఒక పూవుతో అన్నాను. ఆ పూవు నిజంగా నవ్వింది. ఈ సంగతి నిన్నా, ఈ రోజూ కూడా జరిగింది.

శ్రీమాత: నిజంగా అది చాలా విశేషమే అది గులాబియా?

సాధకుడు: ఒక మందారపువ్వు నాకు ఈ అనుభవాన్ని యిచ్చింది.

శ్రీమాత: అది నిజంగా చైతన్యంగల పూవు. దీనికి తార్కాణాలు నా దగ్గర ఎన్నో వున్నాయి.

*

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా! ఒక మొక్క భౌతికంగా కాకుండా ఉన్నత దశల్లో పెరుగుతుందా?

శ్రీమాత: మొక్కల్లో ఎంతో ప్రాణికశక్తి ఉన్నది. ఈ ప్రాణికశక్తికి చాలా క్రియాసమర్థత ఉన్నది. ఈ మొక్కల జాతులలో విశేష చైతన్యం ఉన్నది. ఇప్పటికే మొక్కలలో సక్రియమైన చేతనే పనిచేస్తున్నది. మొక్కలలోని ఈ శక్తి అంతర్గతంగానే చైత్యాత్మ ప్రభావానికి ప్రతి స్పందించే స్థితి యింకా ప్రాథమిక దశలోనే ఉన్నది. కొన్ని పూలలో మాత్రం చైత్యాత్మ గురించిన వాటి ఆకాంక్ష వ్యక్తమవుతున్నది. అది సహజంగా వాటిల్లోంచి ఉబికి వస్తుంది.

ఒక మొక్కను గురించి నీవు మామూలు శ్రద్ధ వహించటమే కాక, నీవు ప్రేమించితే ప్రత్యేకమైన అనురాగాన్ని ప్రకటించితే, దానికి సన్నిహితంగా ఉన్నట్లు భావించగలిగితే ఆ మొక్క ఆ విషయాన్ని గ్రహిస్తుంది. అది వికసించినప్పుడు ఎక్కువ సంతోషం, సమశ్రుతీ వ్యక్తమవుతవి. ఇదంతా ఒక మొక్కలోని ప్రతిస్పందన మాత్రమే. దానిలో ఒక సాన్నిధ్యం, ఒకింత చైతన్యం ఉన్నది. నిజంగా మొక్క ప్రాణికజీవి.

ప్రశ్న పూలలో సౌందర్య దృష్టి ఉన్నదా?

శ్రీమాత: జడపదార్థంలోకి ప్రాణికాంశం ప్రవేశించగానే సౌందర్య భావన కలుగుతుంది. అది మనం అనుకునేట్లుగా ఆ పూల వ్యష్టి చైతన్య పరిమితులలోనికి రాకపోవచ్చును. అది ఆ మొక్కల పూల విశిష్ట జాతికి సంబందించిన అంశం. ఆ జాతి ఆ భావాన్ని సాక్షాత్కా రించుకునే ప్రయత్నం చేస్తుంది.

*

టోక్యోలో ఉన్నప్పుడు నాకొక ఉద్యానవనం ఉండేది. నేనే అక్కడ కూరగాయలను పెంచేదాన్ని కూరగాయలు చాల ఉండేవి. నేను ప్రతి ఉదయం నడచేందుకు వెళ్లేదాన్ని వాటికి నీళ్లు పోసి విశ్రమించిన తరు వాత, నేను తినటానికి కూరగాయలను ఎంచుకునేందుకు వాటి చుట్టూ తిరిగేదాన్ని నిజంగా ఊహించండి. ఏం జరిగేదో కొన్ని మొక్కలేమో వద్దు వద్దు వద్దు అనేవి. మరి కొన్ని చాలా దూరంనించే నన్ను చూడగానే నన్ను తీసుకో నన్ను తీసుకో నన్ను తీసుకో అని

పిలిచేవి. నేను తీసుకొమ్మని కోరిన వాటినే గ్రహించి మిగతావాటిని ముట్టేదాన్ని కాదు. దాన్ని ఒక విశిష్టాంశంగా తలచేదాన్ని నా మొక్కలను నేను ప్రేమించి, పట్టించుకునేదాన్ని నీళ్లు పోసేటప్పుడు, కలుపు తీసేప్పుడు నా చైతన్యాన్ని వాటిలో ప్రవేశపెట్టేదాన్ని వాటికి ప్రత్యేక సామర్థ్యం ఉన్నదని తలచేదాన్ని

ఫ్రాన్సులో కూడా ఇదే జరిగింది. ఫ్రాన్సు దక్షిణ సీమలో నాకొక ఉద్యానవనం ఉండేది. అక్కడ చిక్కుళ్లు, ముల్లంగి, కారట్లు పెంచేదాన్ని అక్కడ కూడా కొన్ని సంతోషంగా ఉండి వాటిని తినమని కోరేవి. మరికొన్ని మమ్మల్ని ముట్టుకోవద్దు అనేవి (నవ్వు)

ప్రశ్న: మధుమయి మాతా! అలా ఎందుకన్నవి?

శ్రీమాత: వాటిల్లో ఏం జరుగుతున్నదో తెలుసుకొనే ప్రయోగాలు చేశాను. కాని అన్ని సందర్భాలలోనూ ఫలితం వేరు వేరు. ఒక్కో సమయంలో అవి తినటానికి యోగ్యం కానివి. పచ్చిగానో చేదుగానో ఉండేవి. కొన్ని రుచిలేనివి, కొన్ని పరిపక్వం కానివి. కొంతకాలం తరువాత తినవలసినవి మాగ లేదు. ఒకటి రెండు రోజుల తరువాత అవి నాతో నన్ను తీసుకో నన్ను తీసుకో అనేవి.

*

మొక్కలను ఒక గదిలో బంధిస్తే అవి బాధపడతాయి.

*

మొక్కలకు సజీవ వ్యక్తులకులాగానే శ్రద్ధ, సౌకుమార్యం, ప్రేమ కావాలి. అవి సజీవాలు. సుఖ దుఃఖాలను పొందుతాయి.

*

ప్రశ్న మొక్కలను పూలను శ్రద్ధగా చూచేందుకు కావలసిన చైతన్యాన్ని మనలో పెంపొందించేందుకు మనం ఏం చేయాలి?

శ్రీమాత: మొదట నీవు నిశ్శబ్దంగా ఉండటం నేర్చుకో అప్పుడు నీ చైతన్యంలో ఏమి జరుగుతుందో గమనించు.

అనువాదం: ఆచార్య కోవెల సుప్రసన్నాచార్య

శ్రీమాత పుష్పాలకు సంకేతార్థాన్ని ఎలా ఇస్తారు?

ప్రశ్న: మాతా! మీకు పుష్పాలు ఇచ్చినప్పుడు వాటి అంతరార్థాన్ని ఎట్లా కనిపెడతారు?

శ్రీమాత: పుష్పాలకా? దానికొకటే మార్గము. పువ్వుతో మాట్లాడాలి! అంటే దాన్ని అంతరంగికంలో స్పర్శించి దాని తత్త్వాన్ని గ్రహించాలి. ఈ విధంగా దాని సందేశాన్ని ఎవ్వరైనా తెలుసుకోవచ్చు.

ప్రశ్న ప్రతి పూవుకీ ఒక ప్రత్యేకార్థం ఉంటుందంటారు, నిజమేనా?

శ్రీమాత: అది మనం మనస్సుతో అర్థం చేసుకున్నట్లుగా కాదు. ఒక పుష్పానికి కచ్చితమైన అర్థాన్ని ఆపాదించేటప్పుడు మన మనస్సును దాని మీదికి ప్రక్షేపిస్తాము. ఆ ప్రక్షేపణ స్పర్శతో అది ప్రతిస్పందించవచ్చు, సమాధానమీయవచ్చు, ఆ అర్థాన్ని అంగీకరించవచ్చు. అయితే దానికి మానసిక చైతన్యంలాంటిదేమీ లేదు. వృక్షరాశిలో కొద్దిగా చైత్యస్థాయి మొదలవుతుంది కానీ మానసిక చైతన్యం ఏర్పడదు. జంతువుల పద్ధతి వేరు. అక్కడ మానసిక జీవనం ప్రారంభం కావటంవల్ల వాటికి విషయ పరిగ్రహణ ఉంది. కానీ పూలలో మాత్రం అది చాలా పసిస్థాయిలో ఉంటుంది... అది ఒక అనుభూతీ కాదు, భావనా కాదు; అది కొంత, ఇది కొంత. ఒక స్వతః సిద్ధ చలనము. ఒక ప్రత్యేక స్పందన. అందువల్ల దాని సంస్పర్శతో దాని అనుభూతి పొందితే మనస్సులో ఒక భావన ఏర్పడి స్థిరరూపం పొందుతుంది. ఆ విధంగానే నేను పూలకు, మొక్కలకు భావార్థాన్ని ఇచ్చాను. వాటి స్పందనలతో ఒక రకంగా ఏకత్వాన్ని పొంది, అదే దేన్ని తెలియచేస్తోందో ఆ గుణాన్ని మెల్ల మెల్లగా గ్రహించి సుమారుగా అంచనా వేస్తాను. (అది ఒక్కొక్కసారి టక్కున తెలుస్తుంది; ఒక్కొక్కసారి కొంచెం వ్యవధి పడుతుంది) ఆ స్పందనలన్నీ కలిసి (అవి ప్రాణిక-ఉద్వేగాత్మకమైనవి) ఆలోచన కంపనాలతో చేరినప్పుడు తగినంత సామరస్యం ఉన్నవారికి ఆ మొక్క దేన్ని సూచిస్తుందో అది సూటిగా తెలుస్తుంది.

కొన్ని దేశాలలో (ప్రత్యేకించి మన దేశంలో) కొన్ని వృక్ష జాతులను పూజకు, అర్చనకు ఆరాధనకు ఉపయోగిస్తారు. కొన్ని రెమ్మలను ప్రత్యేక సందర్భాలలో ఇచ్చిపుచ్చుకుంటారు. ఈ విధంగా

ఇచ్చిపుచ్చుకోవడం ఆ మొక్క స్వభావగుణాన్ననుసరించి జరగటం నేను గమనించాను. ఎలాగంటే సాంప్రదాయక సందర్భాలలో ఏ విశిష్టతతో దాన్ని వాడతారో అది నాకు తెలియకుండా స్వతఃసిద్ధంగానే నేను అదే అర్థాన్ని ఆ పుష్పానికి ఇవ్వటం జరిగింది. అంటే ఆ స్పందన ఆ పుష్పంలో ఉన్నట్లే కదా! అది పూజా పునస్కారలలో వాడుతూండటంవల్ల వచ్చిందా? లేక ఎంతో దూరాన్నించి, లోతుల్లోంచి చైత్య జీవన ప్రారంభ దశనుంచి కల్గిందా? చెప్పటం కష్టం.

*

సాధారణంగా కుసుమాల భావార్థాన్ని నాకు స్ఫురింప చేసేది వాటి సౌరభాలే. ఈ విధంగా వాటిని తెలుసుకోవడం చాలా ఉత్సుకత కలిగిస్తుంది. ప్రకృతిలోని సత్యానికిది అనుగుణంగా ఉంటుంది.

ఒకసారి ఒకరు వచ్చి నాకేమీ చెప్పకుండా చేతిలో ఒక తులసిదళం ఉంచారు. దానిని నేను వాసన చూసి "ఆహో, ఇది భక్తి" అన్నాను. అది పూర్తిగా ఒక భక్తి ప్రకంపనమే. ఆ తర్వాత ఆ మొక్క పరిపూర్ణంగా శ్రీకృష్ణునికి అంకితమైందనీ, అది భక్తికి ప్రతీక అనీ నాకు తెలిసింది.

ఇంకొకసారి కొన్ని పెద్ద పూలు తెచ్చి ఎవరో నాకిచ్చారు. అవి నిజానికి పూలంటానికి వీల్లేకుండా జొన్నపొత్తుల్లాగ పొడవుగా ఉన్నాయి. ఆ సువాసనలు (ఆధ్యాత్మిక పరిమళం) వెదజల్లే కాడలు చూసి 'తపో పవిత్రత' అని చెప్పాను. పూర్తిగా దాని పరిమళాన్ని బట్టే చెప్పాను. పరమశివుడు తపస్సు చేసేటప్పుడు ఆయనకు ప్రీతిపాత్రమైన పుష్పమని నాకు తర్వాత తెలిసింది. ఇది తపోనిష్ఠలోనున్న శివుని సంకేతము.

ఈ జ్ఞానము యుగయుగాల నాటిది. దాన్ని వారు జాగ్రత్తగా కాపాడుకుంటూ వచ్చారు. ఇది ఒక దృఢమైన సత్యము. ఇది మనస్సుతోగానీ, ఆలోచనతోగానీ, అనుభూతితో కానీ సంబంధం ఏ మాత్రంలేని ఒక ప్రకంపనము.

పరమశివుడని నేను చెప్పిన ఈ పుష్పం ఈ పుష్పపరిమళం సర్పాలను అపరిమితంగా ఆకర్షిస్తుంది. అవి ఎక్కడ్నుంచి వచ్చి ఈ మొగలి పొదల్లో నివాసమేర్పరుచుకుంటాయి. ఇంకోటేమిటంటే పరి

ణామక్రియ యొక్క శక్తి అయిన సర్పము పరమశివునికి అత్యంత ప్రీతి పాత్రమైనది. అది పరిణామ క్రియకే కాకుండా పరివర్తనకి కూడా చిహ్నాం కాబట్టి వాటిని ఆయన ఆభరణాలుగా వంటిమీద ధరిస్తాడు. ఈ మొగలి పొదలు సాధారణంగా నదీతీరాలలో ఉంటాయి. ఇవంటే పాములకు ఇష్టం కాబట్టి ఇవి ఉన్నచోట పాములు తప్పకుండా ఉంటాయి.

ఇంకొక మనోజ్ఞమైన విషయం ఏమిటంటే ఇవి ఇలా ఉండాలని మనమనుకోనే లేదు. ఇవి ప్రకృతి యొక్క చైతన్యాత్మక ప్రకంపనములు. ఈ పరిమళము, రంగు ఆకారము కూడా ఒక సత్యమైన చలనానికి స్వతస్సిద్ధ వ్యక్తీకరణ మాత్రమే.

అనువాదం: ఎ.వి.ఆర్. శాస్త్రి, ఎ. ప్రభావతి

పుష్పాలు – శక్తి ప్రసార సాధనాలు

పుష్పాలకు గ్రహణశక్తి చాల ఎక్కువ! నేను ప్రత్యేకార్థాన్ని (significance) ఇచ్చిన పూలన్నీ నేను వాటిలో నిక్షిప్తం చేసిన శక్తిని చక్కగా గ్రహించి తిరిగి యథాతథంగా ప్రసారం చేయగలవు. కాని మానవులు ఆ శక్తిని అంతగా గ్రహించలేరు. దానికి కారణం వారి గ్రహణశక్తి పూలకంటే తక్కువగా ఉండటమే! పైపెచ్చు వారిలో చైతన్యము, గ్రహణశీలత లోపించుటవలన వాటిలో నిక్షిప్తమైన శక్తిని వృథా చేస్తారు. అయినప్పటికీ ఆ పుష్పం యొక్క అద్భుత గ్రహణశీలత వల్ల ఆ శక్తి అక్కడే ఉంటుంది.

నాకు ఈ విషయం చాలాకాలం నుంచి తెలుసు. సుమారు ౫౦ సంవత్సరాల క్రితం ఆల్జీరియా దేశంలో 'ట్లెంసెన్' అనే చోట ఒక గొప్ప గుప్తజ్ఞానవేత్త ఉండేవారు. (వారి దగ్గర 2 సంవత్సరాలు నేను గుహ్యావిద్య నభ్యసించాను.) వారి సతీమణి అద్భుతమైన యోగద్రష్ట. అంతేకాక ఆమె శక్తులను ప్రసారం చేయడంలో దిట్ట. నేను పారిస్ నగరంనుంచి వారితో ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుపుతూండేదాన్ని ఒక

సారి ఆమె నాకు కవరులో పెట్టి దానిమ్మ పూరేకలు, "దివ్యప్రేమ" నాకు పంపించారు. అప్పటికి నేనా పూలకి భావార్థం ఈయలేదు. ఆ పూరేకులు నాకు తమ శక్తినీ, రక్షణనూ అందిస్తాయని ఆమె తెలిపారు.

ఆ రోజుల్లో నేను ఒక గడియారాన్ని నా గొలుసులో వేసి మెడలో ధరించేదాన్ని అప్పట్లో చేతిగడియారాలు చాలా అరుదు. దానితోపాటుగా ఒక చిన్న భూతద్దాన్ని కూడా నాతో ఉంచుకునే దాన్ని. ఆ 18 వ శతాబ్దపు భూతద్దంలో బంగారపు చట్రంలో బిగించిన రెండు లెన్సులు (భూతద్దాలు) ఉండేవి. మామూలుగా చదవటానికి అటువంటివి ఉపయోగించేవారు. ఈ దానిమ్మ పూరేకులను ఆ రెండు అద్దాల మధ్యనపెట్టి ఎప్పుడూ నాతోనే ఉంచుకునే దాన్ని. నాకు ఆమెమీద ఉన్న నమ్మకం వల్ల, ఆమె శక్తిని విశ్వసించి ఈ విధంగా ఆ పూరేకులను నాతో ఉంచుకునేదాన్ని దానివల్ల ఒక రకమైన శక్తి, ఉత్సాహం, నిబ్బరం, ఆర్ద్రత పొందుతున్నట్లు భావించేదాన్ని దాన్ని గురించి ఆలోచించకపోయినా ఆ అనుభూతి నాకుండేది.

ఇలా ఉండగా ఒకనాడు హఠాత్తుగా నా శక్తి తగ్గినట్లు, ఊతము తప్పిపోయినట్లు, చాల లోటు కలిగింది. నాకు చాలా ఆశ్చర్యం కలిగి "ఏమైంది? నాకేమైంది" అని పరిపరి విధాలుగా ఆలోచించటం మొదలు పెట్టాను. కానీ నా శక్తిహీనతకు కారణం కనిపించలేదు. ఆ రోజు సాయంత్రం గొలుసు గడియారం తీసిచూసు కున్నప్పుడు భూతద్దంలోని ఒక అద్దం ఊడిపోయి దానిమ్మ పూరే కులు ఒక్కటైనా మిగలకుండా అన్నీ పోయాయి. అప్పుడు నాకు తెలి సింది: ఆ రేకులలో ఎంత గణనీయమైన శక్తి నిక్షిప్తమైనదోనని. నాకు కారణం తెలియక పోయినా జరిగిన లోటు వెంటనే తెలిసింది. అప్పటినుంచే పూలలో శక్తిని నిక్షిప్తం చేయవచ్చని ఉపయోగించ వచ్చని నాకు తెలిసింది. వాటి గ్రహణశక్తి అపారము.

ప్రశ్న పూలలో నిక్షిప్తం చేసిన శక్తి సదా నిలిచి ఉంటుందా? అవి వాడి పోయినా కూడా?

శ్రీమాత: వాడిపోయినట్లైతే పనిచేయవు. ఎందువల్లనంటే వాడిన తర్వాత కుళ్ళిపోతాయి. అప్పుడు అందులో శక్తి నశిస్తుంది. వాటిని భూమిలో వేస్తే దానికి శక్తి నివ్వగలదేమో! కుళ్ళిపోతే ఎరువుగా

ఉపయోగపడతాయి. కానీ ఎండిన పూలలో మాత్రం శక్తి చాలా కాలం దాకా నిలిచి ఉంటుంది.

అనువాదం: ఎ.వి.ర్. శాస్త్రి, ఎ. ప్రభావతి

పూవువలె ఉండాలి

శిష్యుడు: మధుమయి మాతా! అభివాదము
శ్రీమాత: అతనికి ఒక పుష్పాన్నిచ్చి... ఇదేమిటో తెలుసా?
శిష్యుడు: 'కళాత్మక సౌందర్యము' కదా తల్లీ!
శ్రీమాత: ఇదెంత సుకుమారంగా, స్వచ్ఛంగా ఉన్నదో కదా!
శిష్యుడు: అమ్మా! మీరు నాకిదిచ్చారంటే నేను కళాత్మక సౌందర్యాన్ని పెంపొందించుకుంటాననా? లేక ఈ పుష్పం నాలో ఉండే లక్షణానికి సరిపోతుందనియా?
శ్రీమాత: నేను పూలు ఇచ్చినప్పుడు అది నీ జీవి అంతరాంతరాల్లో నుంచి పైకుబికే ఆకాంక్షకు సమాధానంగా ఉంటుంది. అది నీకవసరమైనదైనా అయి వుంటుంది. లేక నీ ఆకాంక్షను తీరుస్తుంది. అది మనిషినిబట్టి ఉంటుంది. అది నీలోని ఒక లోటును భర్తీ చేయవచ్చు లేదా అది నీవు పురోగమించటానికి ప్రేరణ కలిగించవచ్చు. ఇంకా నీలో ప్రశాంతత నెలకొల్పడానికై నీ ఆంతర సామరస్యాన్ని నీవు గమనించడంలో సాయమైనా చేయవచ్చు. తెలిసింది కదా!

పూవువలె ఉండు, ఒక పూవుమాదిరి ఉండుటకు ప్రయత్నించు. వికాసంగా, నిష్కపటంగా, సమభావంతో ఉదార బుద్ధితో దయాశీలిగా ఉండాలి. బోధపడిందా?

శిష్యుడు: తల్లీ! సరిగా అవగతం కాలేదు.
శ్రీమాత: ఒక పుష్పం తన చుట్టూ ఉన్నవాటికి ఉన్మీలన పొంది వాటన్నిటినుంచి గ్రహిస్తుంది — ప్రకృతి, వెలుగు, సూర్యకాంతి, గాలి

---

[1] ఒక శిష్యునికి శ్రీమాత జరిపిన సంభాషణను అతని జ్ఞాపకాలనుంచి రాసినది.

ఇత్యాదులకి. అంతేకాక స్వతసిద్ధంగా అది తన ప్రభావాన్ని వాటి పైకి వెదజల్లుతుంది. అందాన్ని, ఆనందాన్ని గుబాళింప చేస్తుంది. దానికి అరమరికలు లేవు. తన అందాన్ని దాచుకోకుండా తనలో నుంచి యథేచ్ఛగా ప్రవహింప చేస్తుంది. దాని లోతుల్లో ఉన్నదాన్ని కూడా వెలికి తెచ్చి నలుగురికీ కనబడేటట్లు చేస్తుంది. దానికి సమభావం ఉంది. పక్షపాతవైఖరి లేదు. ఏమాత్రం భేదబుద్ధి లేదు కాబట్టి ప్రతి వారూ దాని అందాన్ని, పరిమళాన్ని ఆస్వాదించివచ్చు. ఆనందించ వచ్చు. అందరికీ అది సమానమే. ఎక్కడా భేదభావం లేదు.

ఔదార్యం: ఏ రకమైన నియమ నిబంధనలూ లేకుండా, మాయా మర్మాలు లేకుండా ప్రకృతిమాత స్వీయపరిమాళాన్ని, మర్మసౌంద ర్యాన్ని పంచిపెట్టేస్తుంది. మన ఆనందం కోసం తనను తాను సమర్పించుకుంటుంది. అంతే కాకుండా తన అందాన్ని అభివ్యక్తం చేయటానికి తనలో దాచుకున్న సృష్టిరహస్యాలను వ్యక్తం చేయడా నికి తన జీవితమే త్యాగం చేస్తుంది.

కరుణ: ఎంతో ఆర్ద్రతతో సుమధురంగా, ప్రేమ పూర్వకంగా మనదరి చేరుతుంది. అది దగ్గర ఉంటే మనం ఆనందంతో ఉప్పొంగిపోతాము. అది ఎప్పుడూ ఉల్లాసంగా, ఆనందభరితంగా ఉంటుంది.

తన గుణగణాలను పుష్పగుణాలతో మారకం చేసుకోగలిగిన వారు ఆనందభరితులౌతారు. వాటి సున్నితమైన లక్షణాలను నీలో కూడా పెంపొందించుకునేందుకు ప్రయత్నించు.

పుష్పాలు సంకేతాలై నిలిచిన దివ్యలక్షణాలను నీవు అలవర చుకుంటావనే నీకు వాటినిస్తాను. తమలో ఉన్నదాన్నంతా స్వచ్ఛంగా, మిశ్రమం లేకుండా సూటిగా చైత్య కక్ష్యలో ప్రవేశపెట్టగలవు. అతి సూక్ష్మమైన గాఢశక్తి ప్రభావాలు వాటికున్నాయి. అర్థమైందా? ఇదంతా విని నీవు కూడా సుమబాలగా ఉండాలనుకుంటున్నావు కదూ! ఆ లక్షణాలను అలవరచుకోవలనుకుంటున్నావా? భూమాత పరిణామ క్రమంలో ప్రతి పూవు ఒక విధానానికి, ఒక ఉత్పత్తికి, ఒక ఆకాంక్షను, ఒక ప్రగతికి సంకేతంగా తయారు చేసింది.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వేంకట్రామ శాస్త్రి

ప్రశ్నోత్తరములు

ప్రశ్న: సువాసనభరితమైన పూలు వాసనలేని పూలకంటే తీవ్రమైన చైత్య ప్రార్థనని సూచిస్తాయా?

శ్రీమాత: అత్యంత ఉదారతతో సంపూర్ణంగా సమర్పించుకోవడమే వాటి స్వభావము.

ప్రశ్న. అదే విధమైన తేడా వృక్షాలకు, మొక్కలకూ కూడా ఉన్నదా?

శ్రీమాత: లేదు. అది జంతువుల మధ్య తేడా వంటిదే. కొన్ని పెద్దవి, కొన్ని చిన్నవి ఉండవూ? వృక్షాలలో కూడా అదే వరస. మిగతావి కూడా — ఖనిజాలు, జంతువులూ మానవులు మొదలైనవన్నీ కూడా అంతే. దేని నైజాన్ని అది ప్రకటించుకుంటుంది. ఈ నైజాలు అసంఖ్యాకం.

ప్రశ్న: జననీ! కొన్ని పుష్పాలకు ధనకాంక్ష (greed for money), మోహము (passion) గర్వము (vanity), ప్రేలాపన (chatter), మొదలైన పేర్లు ఉన్నాయి కదా! ఇవన్నీ చైత్య లక్షణానికి ఏవిధంగా చిహ్నం కాగలవు?

శ్రీమాత: ఇవి తమ దుష్టప్రకంపనాలను పరివర్తనకై సమర్పించు కుంటాయి.

ప్రశ్న: పుష్పాలను సమర్పించేటప్పుడు ఏ వైఖరితో ఉండాలి? వాటి ప్రాముఖ్యత మనకి తెలియకపోయినా పర్వాలేదా?.

శ్రీమాత: అది పూలు ఇస్తున్న వారిపైనా, వారి చైతన్యస్థాయిపైనా ఆధారపడి ఉంటుంది. వారి చైతన్యస్థితిననుసరించి వారు చేసిన దానికి ప్రాముఖ్యం ఉండవచ్చు, ఉండక పోవచ్చు.

ప్రశ్న మన పుష్పసమర్పణ మన చైతన్యస్థితిపై ఆధారపడి ఉన్నట్లైతే అది పూవుల విశిష్టార్థాన్ని తెలుసుకోడానికి తోడ్పడుతుందా? మొదట్లో అది పూర్తి మానసికమే అయినా కూడా?

శ్రీమాత:అవును, నిశ్చయంగా

ప్రశ్న ఒక రంగును ప్రతిబింబించడానికి గానీ. ఒకే రంగులో పూయ డానికిగానీ పుష్పంలో ఉండేదేమిటి?

శ్రీమాత: అది అణువుల సమ్మేళనమని శాస్త్రజ్ఞులంటారు. నేను మాత్రం అది వాటి ఆకాంక్ష అంటాను.
ప్రశ్న: సమాధినలంకరించిన పుష్పాల ద్వారా శ్రీఅరవిందులేమైనా ప్రత్యేక సందేశాన్ని (వాటి ప్రత్యేకార్థం కాకుండా) అందిస్తారా?
శ్రీమాత: నేను ఆ విధంగా అనుకోవటం లేదు. అది ఇచ్చే వారినిబట్టి ఉండవచ్చు. పుష్పాలను సమర్పించే వారు వాటి ద్వారా ఏదైనా శ్రీఅరవిందులవారికి తెలియచేయాలనుకుంటే అది వారు గ్రహించవచ్చు. అలా వారు ఆ ప్రార్థనను స్వీకరించి దానికి సమాధానం కూడా ఇస్తారు. తగినంత సున్నిత హృదయమున్న వారు దాన్ని గ్రహించగలరు.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వేంకట్రామశాస్త్రి

పుష్పములు – ఆరోగ్యము

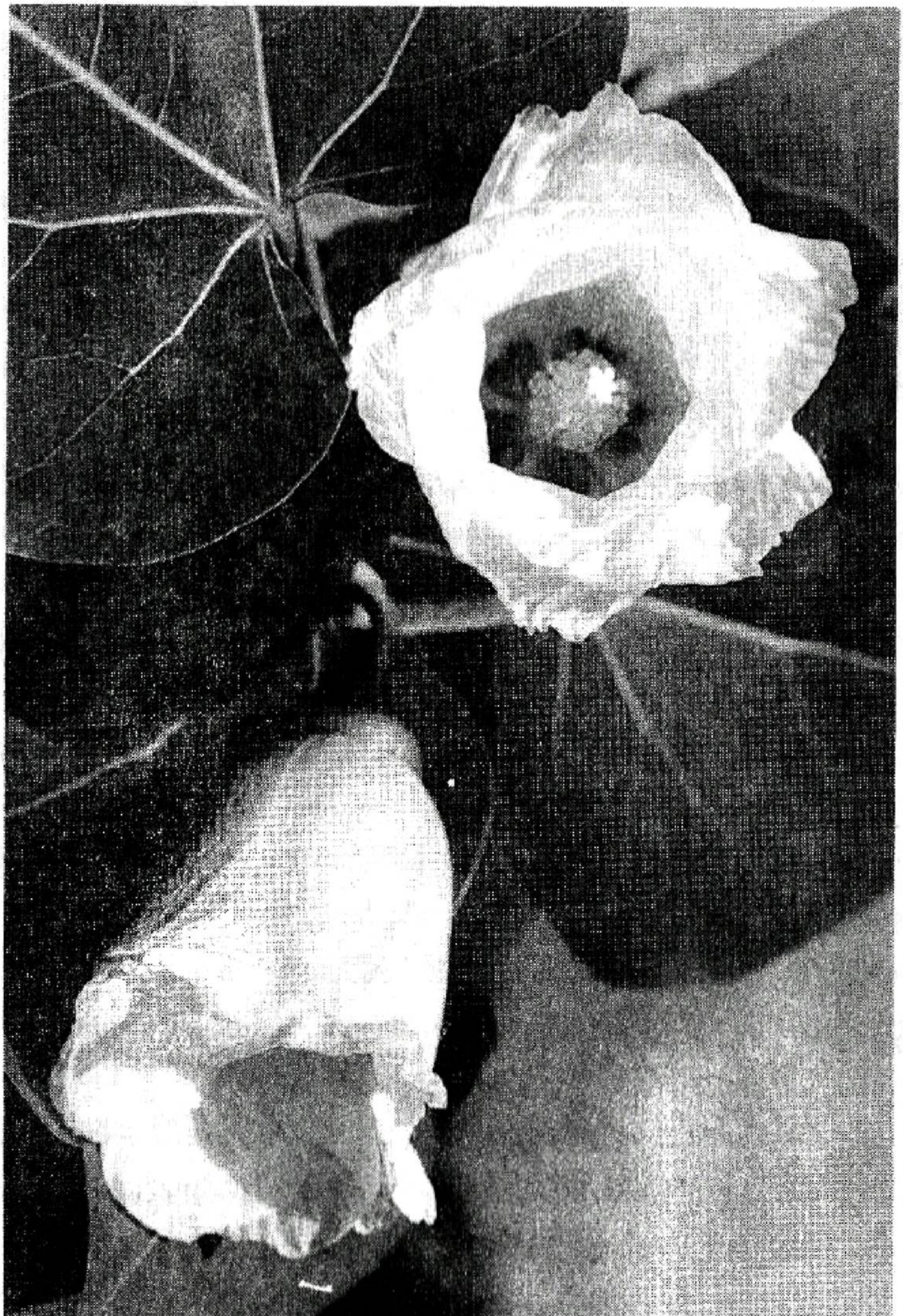
ప్రశ్న: తీవ్రవేదన అనుభవిస్తున్నప్పుడు బాధనుపశమింప చేసేందుకు ఏం చేయాలి?
శ్రీమాత: ఒక అందమైన పుష్పాన్ని తిలకించు!
ప్రశ్న: కానీ ఇంకా తీవ్రబాధను అనుభవించే వారికి సుందర పుష్పము కూడా విసుగ్గానే ఉంటుందని నా ఉద్దేశం.
జవాబు: బాధననుభవించే ప్రాణికి భాగానికి పూర్తిగా బానిసై పోయారనటానికి అది గుర్తు. నీవా అధః ప్రవృత్తులనుంచి తప్పుకొని ఒక్క అడుగు వెనక్కి మరలటం నేర్చుకోవాలి.

*

ఇది 'దైహికంలోని ఆకాంక్ష'[1] మా ప్రేమ, ఆశీస్సులు నీకు సర్వదా ఉంటాయి. వైద్యుని మాటలు విని కలత చెందకు. రుగ్మతలెన్నడూ ప్రమాదించవు, మనం వాటిని కోరుకుంటే తప్ప. నీవు బాగున్నావనే కబురు వినటానికి ఎదురు చూస్తూంటాను.

*

[1] *Flame of the woods (Ixora coccines "Bandhuca")*

ఆరోగ్యము

దాన్ని గురించే చింతిస్తూండక దైవానికి వదిలి పెట్టడము.

సాధారణ నామము: మునిగంగరావి శాస్త్రీయ నామము: *Thespesia populnea*

ఇదిగో "నూతన జన్మ"[2] నిజానికి నవచైతన్యాన్ని పొందటానికి రుగ్మత కంటే వేరే మంచి అవకాశం లేదు. రుగ్మతను ఒక అవకాశంగా తీసుకొని నీ అంతరాంతరాల్లోకి చొచ్చుకొనిపోయి తెలివిచెంది నవ చైతన్యంతో అవతరించవచ్చు.

దానికి మా సహాయము, దీవనను, ప్రేమ ఎల్లప్పుడూ నీతోనే ఉంటాయి

*

ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన పుష్పాలు — వాటి సంకేతార్థాలు

మునిగంగరావి: (*Thespesia populnea*) దీని పూలు ముదురు పసుపు రంగులో కప్పు ఆకారంలో ఉండి జాలువారుతున్న రేకులు ఉంటాయి. క్రమేపి పసుపురంగు ముదురు ఎరుపుగా మారుతుంది.
ఆరోగ్యము: రోగము సంగతి ఎత్తకుండా అంతా దైవానికే వదిలి పెట్టడం.
Ixora thwaitesii: సువాసనలు గుబాళించే తెల్లని పూవు (చిన్న చెట్టు)
కణాలలో శాంతము: శరీర పురోగతికి అత్యంతావశ్యకమైన స్థితి.
పన్నీరు చెట్టు: చిన్న పళ్ళాలను పోలిన తెల్లని పరిమళభరితమైన పుష్పాలు (వృక్షాలు)
నరాలలో శాంతి: మంచి ఆరోగ్యానికి అనివార్యము
పొన్న చెట్టు: తెల్లటి సువాసనా భరితమైన చక్రాలవంటి పూలు
దైహిక శాంతి:
భగవంతుడు సంకల్పించిన దాన్ని కోరే మంచి స్థితి
సీతమ్మవారి అక్షతలు: పొదలలో పూసే తెల్లని పూష్పము.
కణాలలో పరిశుద్ధత:
కోరికలను జయిస్తేనే ఇది లభిస్తుంది. మంచి ఆరోగ్యం కావాలనుకుంటే ఉండవలసిన నిబంధన.

అనువాదం: ఎ. ప్రభావతి, ఎ. వేంకట్రామశాస్త్రి

---

[2] *మరువం*

శ్రీఅరవిందుని కవితాసౌరభాలు

'సావిత్రి' మహాకావ్యంనుండి

శూన్యగర్త్తమందు సృష్టియవతరణము సాధ్యమేని,
ఉపాధి రహిత శక్త్తియందు పదార్థ సృష్టి సాధ్యమేని,
తరువులోన అవచేతన ప్రసరణంబు సాధ్యమేని,
హరితలలిత ప్రమోదంబు పర్ణంబుల సాధ్యమేని,
సుందర దరహాసరోచి విరుల విరియ సాధ్యమేని,
ప్రతి కణమున ప్రతి నరమున నూత్న స్పర్శ సాధ్యమేని,
ధూసర మస్తిష్కంబును జ్ఞానమాక్రమించ,
కూటస్థుండైన ఆత్మ మాంసముల దేహాల నుండి తొంగిచూడ,
అతిమానుష తేజమొకటి ఉరకలతో దిగిరాదా?
గుప్త ప్రజ్ఞలెన్నో సుప్త చేతనలో మేల్కొనవా?

*

అమ్మ ఎపుడు వెలుగుచుండు అందరి జీవాత్మలందు,
ఆమెయుండు వారిలోన, ఆమెలోన వారుందురు...
తరులందున విరులందున అవచేతన ప్రాణమామె,
ఆమనిలో వినిపించెడు మధుమయ సంగీతమామె,
ఆవనిలో వికసించెడు సుమముల మాధుర్యమామె,
గులాబీల వన్నెలలో వైభవమ్ముగా నిలచెడి
ప్రేమపుష్ప హృదయోజ్వల అరుణారుణ రాగమామె,
స్వప్నలోక సరసి ధవళకాంతుల అరవిందమామె,
అవచేతనమ్మె ప్రాణముగా మన సున కెగబ్రాకునామె,
విశ్వ హృదయమందు రగులు భావమామె ప్రేమయామె,
హృద్దేశమునందు మసలు పరమేశ్వరియనగ నామె,
ఈశునితో ఐక్యమందు ఆత్మ చేయు గమనమామె.

*

ఉషస్సులోన మేల్కాంచు కొమ్మల మాటున దాగును,
పలుకునతడు ఆహ్వానము సుమబాలకు తరుకాంతకు,
శ్రేష్టమైన స్థాణువులో జడత్వమును పారద్రోలు.

*

ఆతని దరహాస హేల హరిత కాంతియై మెరయును,
సౌందర్యానుభవములన్ని సుమశోభలుగా మిగులును,
నీల సాగర వేదనాదము, పరుగులిడునది పదము సవ్వడి
స్వామి యధరము నుండి సాగెడి వేణుగానములే!
జగతియంతయు ఈశ్వరుని బహిరంగ వైభవమే!

*

తన్మయత్వ దరహాసము దాగియున్నదెల్లడులను,
జీవాయువుని ప్రాణముగా స్పందించుచుండు నెల్లప్పుడున్,
భూజములో సారముగా ప్రవహించును ఎల్లవేళల,
ఆకులలో పూవులలో ఆ వైభవమే వికసించును.

*

ధరలో వికసించు విరులు నవ్వును తగు ఋతువులలో,
ధరలో వికసించు విరులు నవ్వు మరణశయ్యలపై.

*

'FORM' అనే సానెట్‌నుండి

తన అనంత వైభవముల తేలియాడు ఏకాత్ముడు
గులాబిపూవు రూపుదాల్చి, గులాబిపూవు రంగుదాల్చి
ప్రపంచాబ్జపు రేకులకు నవవికసనము గూర్చున్.

*

శ్రీవారి ఉత్తరములనుండి:
పుష్పములు క్షణభంగురములే ఐనప్పటికి, అవి సంకేతపరిచే విషయములు శాశ్వతములు

*

సాధకుని ధ్యానంలో పుష్పములు కనబడుట చేతనావికాసమును సూచిస్తుంది. అది చైత్యవికాసమైనా కావచ్చు; చైత్యీకరణమైన (psychichised) ప్రాణికము, మానసికము, భౌతిక చేతనకు సంబంధించనదైనా కావచ్చును.

భావానువాదం: ధారా రాధాకృష్ణమూర్తి

ఇద్దరు పాపలు – ఒక తామరపువ్వు

ఒకానొక ఎత్తైన కొండశిఖరముమీద ఒక చిన్న పాతబడిన దేవాలయము ఉండేది. అందలి దైవవిగ్రహము చూచుటకు చాలా అందంగా ఉండేది. ఒక వృద్ధపూజారి అక్కడ పూజా కైంకర్యాలు చూస్తూండేవాడు.

ఆ కొండదిగువనున్న గ్రామాన్నుంచి తరచూ ఉష, లలిత అనే ఇద్దరు పాపలు ఆ దివ్యసుందర విగ్రహాన్ని తిలకించటానికి ఆ దేవాలయానికి వచ్చి వృద్ధ పూజారితో కబుర్లు చెప్తుతూ, ఆయన దైవ విగ్రహాన్ని రంగు రంగుల పూలతో అలంకరించటం చూస్తూండేవారు.

అలా తరచూ ఉషోదయమే ఆటలాడుతూ, పాడుతూ, గెంతులు వేస్తూ, పైకి వచ్చే ఆ పిల్లలిద్దర్నీ చూసి ఆ కొండదారిలోనున్న జంతు,

వృక్షజాలము రకరకాలుగా స్పందించేవి. వారివల్ల నిద్రాభంగమైన పావు రపు పిల్ల "ఈ జనపథాల వాళ్ళు ఎంతటి సద్దు చేస్తూంటారురా బాబు!" అని విసుక్కొనేది. కుచ్చు తోకను వూపుకొంటూ గంతులు వేసే ఉడుత "వీళ్ళా నాకు దాగుడుమూతలాట చూపించేది!" అని అహంకరించేది. "వీళ్ళు వేసుకున్న రంగుల బట్టలు నా ఉదరపు చర్మపురంగుకు పోలిరావు. వీళ్ళా నాకు వారి షోకులు ప్రదర్శించేది!" అని మరో పక్షి వెక్కిరించేది.

కాని గాలికి ఉయ్యాలలూగుతూండే రంగురంగుల పువ్వులు మందస్వరముతో "పాపాయిలూ! మేము విరగబూసాము. మమ్మలను కోసుకువెళ్ళండి. మేము స్వామికి అలంకారాలమవుతాము" అని బ్రతిమ లాడేవి. ఆ పిల్లలు సంతోషంగా పువ్వులను కోసి తీసుకొనివెళ్ళి పూజారికిచ్చేవారు. వార్ధక్యంవల్ల దృష్టి సరిగాలేకపోయినా సరే ఆయన పువ్వులను తడిమిచూచి వాటిని సరిగ్గా గుర్తుపట్టేవాడు. ఆ పువ్వులను దైవవిగ్రహానికి అలంకరిస్తూ "ఓహో మల్లెలా! భగవంతుడు మీకు పరిశుద్ధతను ఇస్తాడు" అనో "గులాబీలా! భగవంతుడు మీకు ప్రేమను, శాంతిని కలుగ చేస్తాడు" అని అంటూండేవాడు.

ఒక రోజు ఉష "మరి తామరను అర్పిస్తే?" అని ప్రశ్నిం చింది. "తామరా! అది పువ్వులకు రాణి. అది దివ్యచైతన్యానికి చిహ్నము. దాన్ని భక్తితో అర్పిస్తే మనము దైవానికి దగ్గరవుతాము" అని పూజారి జవాబిచ్చాడు.

అది విన్న ఉషకు ఉత్సాహం కలిగింది. "నీకు తామర ఎక్కడ దొరకుతుంది?" అని ప్రశ్నించింది లలిత. మొదట సంకోచిం చినా తరువాత ఉష "మనము వచ్చే దారిలో కొండకు అవలప్రక్క కొలనులో నేనొక తామర మొగ్గను చూచాను. అది రేపటికి విరబూ స్తుంది. రేపు ఉదయమే నేను దానిని తీసుకొని వస్తాను" అని జవాబిచ్చింది.

"ఆ కొలను మా నాయనది" అని గొణిగింది లలిత.

"అయితే ఏమి? అక్కడకు ఎవ్వరూ పోవుట లేదు. ఆ పువ్వు పుష్పించి అక్కడే వాడి రాలిపోతుంది. నేను మొదట చూచాను. అందు వల్ల నాకు ఆ పువ్వును కోసుకునే హక్కు ఉంది" అన్నది ఉష

"అది మా నాయన కొలనులో పుష్పించింది కనుక నేను మాత్రమే కోయవచ్చును" అంది లలిత. అలా ఆ సాయంకాలం ఆ స్నేహితులు చిరునవ్వులు లేకుండా ఇళ్ళకు వెళ్ళిపోయారు.

మర్నాడు తెల్లవారే ముందర ఉష ఆ కొలనును సమీపించింది. తామర చక్కగా విచ్చుకొంది. ఆ తామరను చూచి సంతోషపడిన ఉష వెంటనే లలిత గుర్తువచ్చి మనస్సు చివుక్కుమంది. "అయ్యో! లలిత" అనుకొంది. ఇంతలో ఆమె కంటే ముందర లలిత ఆ కొలనులోకి దిగి తామరను తీసుకొని గుడి వైపు బయలుదేరింది. "సుప్పనాతి" అని స్నేహితురాలిని మనస్సులో నిందించుకుంటూ ఆమెను రహస్యంగా అనుసరించింది ఉష

ఇద్దరూ ఒకరివెనుక ఒకరు గుడికి చేరారు. "ఎవరది? అని అడిగాడు" కన్నులు సరిగా కనబడని పూజారి. "నేను" అంటూ ఆ పువ్వును పూజారికందించింది లలిత. "ఓహో తామరా! చాలా సంతోషం ఉష కదూ? నీ పేరు. మీ ఇద్దరిలో ఎవరెవరో నాకు ఎప్పుడూ గందరగోళమే. నీ పేరుమీద స్వామికి సమర్పిస్తాను" అన్నాడు పూజారి. లలిత సమాధానమివ్వలేదు. ఇదంతా వెనుకనించి వింటున్న ఉష దుఖాఃన్ని ఆపుకోలేకపోతోంది.

"ఉషేనా?" అని రెట్టించాడు పూజారి

"అవును ఆ పుష్పాన్ని ఉష పేరు మీద స్వామికి సమర్పించండి" అంది లలిత.

"కాదు కాదు పంతులుగారు. ఆ పువ్వు తీసుకువచ్చింది లలిత అన్నది" ఉష వెనుకనుంచి.

"కానీ మొదట పువ్వును చూచింది నువ్వు కదా!" అన్నది లలిత.

"ఆ పువ్వును కోసి తీసుకువచ్చింది నీవు కదా" అన్నది ఉష

ఇలా 'నీది' 'నీది' అంటూ వాదించుకుంటున్న ఆ పిల్లలతో "ఏం పర్వాలేదు. మీ ఇద్దరి పేర్లతో నేను పుష్పాన్ని స్వామికి సమర్పిస్తాను. దైవము మీ ఇద్దరిమీద కృపావర్షము కురిపిస్తాడు. మీ ఇద్దరూ ఆ దైవానికి దగ్గరవుతారు. మీరు ఉత్తములవుతారు" అన్నాడు ఆ వృద్ధ పూజారి.

ఇళ్ళకు తిరిగి వెళ్ళేటప్పుడు ఉష, లలిత ఒకరినొకరు చిరు నవ్వులతో చూచుకున్నారు. అప్పుడే వాళ్ళు మానవోత్తములైన భావం వారికి కలిగింది. వారి ఆటపాటలకు మళ్ళీ నిద్ర లేచిన పావురము ముందు నిద్రాభంగమైనందుకు విసుక్కున్నా, మందహాసంతో ఇలా గొణుక్కుంది: "పోనీలే ఈ బంగారు చిట్టితల్లులతో సరిపెట్టు కుందాం!" అని.

శ్రీమనోజ్ దాస్ గారిచే రచింపబడి, నేషనల్ బుక్ ట్రస్ట్‌చే ప్రచురించ బడిన 'లైట్ అండ్ డిలైట్' నుండి వారి అనుమతితో ప్రచురింపబడినది.

సమాచార పత్రం

శ్రీఅరవిందుల 127 వ జన్మదినోత్సవ సందర్భంగా:
అగర్తలాలో (త్రిపుర) గవర్నరు సిద్దేశ్వర ప్రసాద్ పూర్ణయోగసాధన ఆవశ్యకతను గూర్చి, చెన్నై (తమిళనాడు) లో డా॥ కె. వెంకట సుబ్రమణ్యన్, శ్రీ శంకర్‌నారాయణ్‌గార్లు 'శ్రీఅరవిందులు — జీవితము' అను విషయములపైన ప్రసంగించిరి. మహారాష్ట్రలోని **అమరావతి**, ఆంధ్ర ప్రదేశ్‌లోని **హనుమకొండలలో** 'బాలారవిందాలు' ప్రారంభించబడి నవి. శ్రీఅరవిందుల 15-8-47 సందేశ కరపత్రాలను గుజరాతులోని జామ్‌నగర్‌లోని వివిధ సంస్థలు, కార్యలయములందు పంచిపెట్టినారు. కర్ణాటకలోని ముందార్గిలో శ్రీఅరవిందులు, ఆశ్రమములపై విడియో ప్రదర్శన, పుస్తక ప్రదర్శనలు ఏర్పాటు చేసినారు. గయ, రాంచి, డాల్టన్ గంజి, భాగల్‌పూర్, పుర్ణియా, అరేరియా, డాల్మియనగర్, డెహ్రిఒసాన్ లలో కూడా వివిధ కార్యక్రమాలు జరిగినవి.
కర్ణాటకాలోని గుల్బర్గాలో శ్రీఅరవిందుల పవిత్ర అవశేషముల ప్రతిష్టాపన ప్రథమ వార్షికోత్సవ సందర్భంగా ఒక సావనీర్ విడుదల చేసిరి. "శ్రీఅరవిందో రిసెర్చి సెంటర్" ను గుల్బర్గా విశ్వవిద్యాలయ వైస్‌చాన్స్‌లర్ ప్రారంభించిరి.
ఆగష్టు 99 లో కర్నూలు, చిత్తూరు, షాన్‌జహాన్‌పూర్, నౌడాలలో శ్రీఅరవింద కేంద్రాలు ప్రారంభించబడినవి.